चा ॥ कुन्ती शीलवती नलस्य दयिता चुला प्रम-
त्यपि ॥ पद्मावत्यपि सुंदरी दिनमुखे, कुर्वंतु वो
मंगलम् । १ ।

सर्व मंगल मांगल्यं, सर्व कल्याण कारणम् ।
प्रधानं सर्व धर्माणां, जैन जयति शासनम् । २ ।

॥ श्री अरिहंत स्तुति ॥

॥ भाषीयाय छंद ॥

तुंही अरिहंत तुही भगवंत, तुही जिनराज तुंही जगसंत ॥ तुंही जगनाथ तुंही प्रतिपाल, तुंही मनमोहन गांजि दयाल ॥ तुंही भवभंजन भाव स्वरुप तुंही अरिगंजन रंजनभूप ॥ तुंही अविनाश तुही विनराग, तुही महाराज तुंही वड भाग ॥ तुही गुणधाम तुही विश्राम, तुही नव निव तुंही वड नाम ॥ तुही अघनाश तुही अविनाश, तुंही मति वंत तुही मनधाम ॥ तुंही गुणकेवलरुप अनंत, तुंही

जग तरण तारण संत ॥ तुंही जगध्याय तुंही जगध्यान, तुंही चिदरूप तुंही जगभाण ॥ तुंही शरणागत राखणहार, तुंही दुःख दोहग टालणहार । ५ ।

॥ गणधर स्तवन ॥

एकादश गणधरनां नाम, प्रह उठीने करुं प्रणाम ॥ इंद्रभूति पहेलो ते जाण, अग्निभूति बीजो गुण खाण ।१। वायुभूति त्रीजो जगसार, गणधर चोथो व्यक्त उदार ॥ शासनपति सुधर्मा सार, मंडित नामे छट्ठो धार ।२। मौर्यपुत्र ते सातमो जेह, अकंपित अष्टम गुण गेह ॥ मुनिवर मांहे जे परधान, अचलभ्रात नवमो ए नाम ।३। नाम थकी होय कोडी कल्याण, दशमो मेतारज अविरल वाण ॥ एकादशमो प्रभास कहेवाय, सुखसंपत्ति जस नामे थाय ।४। गाया वीरतणा गणधार, गुणमणि रयणतणा भंडार ॥ उत्तमविजय गुरुनो शिष्य, र-

त्नविजय वंदे निशदिश । ५ ।

॥ प्रभातियां ॥

आवी रुडी भगती में पहेलां न जाणी प
हेलां न जाणीरे प्रभु पहेलां न जाणी, संसारनी
मायामां में वलोव्युं पाणी ॥ ए आंकणी ॥ कल्प-
तरुनां फळ लवीने, जे जिनवर पूजे, काळ अनादि
कर्म ते संचित, सत्तायी धूजे ॥ आवी० ।१। थावर
तिरि नरया थवए दुर्गे, इग विगला लीजे, साधार
ण नवमे गुणठाणे, धूर भागे छीजे ॥ आवी०।२।
केवळ पामीने शिवगति गामी, शैले शीठाणे, चरम
समय दोण मांहे स्वामि, अतिम गुणठाणे ॥आवी०
।३। बाकी नामकरमनी पयडी, ते मधळी जावे,
अजर अमर निष्कलंक स्वरुपे, नि कर्मा थावे
॥ आवी० ।४। जे सिद्ध केरो पडिमा पूजे, ते सि-
द्धमयि होवे, नाही धोइ निर्मळ चित्ते, आरीसो जो

वे ॥ आवी० ।५। कर्मसुडण तप केरी पूजा, फळ ते नर पावे; श्री शुभवीर स्वरुप विलोकी, शिववहु घर आवे ॥ आवी रुडी भगती में पहेलां न जाणी ६

पास संखेश्वरा सार कर सेवका, देव कां एवडी वार लागे; कोडी कर जोडी दरबार आगे खडा, ठाकुरा चाकुरा मान मागे ।१। प्रगट था पासजी मेली पडदो परो, मोड असुराणने आप छोडो; मुज महिराण मजुसमां पेसीने, खलकना नाथजी बंध खोलो ।२। जगतमां देव जगदीश तुं जागतो, एम शुं आज जिनराज उंघे; मोटा दानेश्वरी तेहने दाखीए, दान दे जेह जग काळ मोंघे ।३। भीड पडी जादवा जोर लागी जरा, ततक्षिण त्रीकमे तुज संभार्यो; प्रगट पाताळथी पलकमां तें प्रभु, भक्तिजन तेहनो भय निवार्यो ।४। आदि अनादि अरिहंत

तु एक छे, दिनदयाळ छे कोण दूजो, ऊदयरतन कहे प्रगट प्रभु पासजी, पामी भयभजनो एह पूजो ५

चालोने प्रितमजी प्यारा, शेत्रूंजे जइए शेत्रुंजे जइए चालोने प्रितमजी० ॥ ए आंकणी ॥ शुं संसारे रह्या छो मोही, दिन दिन तन छीजे; आउ आभनी छाया सरखी, पोतानी कीजे, चालो० ।१। जे करवु ते पेलां कीजे, काले शी वातो, अणचिन्तवीआ आवी पडशे, मनमांनी लातो ।चालो० ।२। चतुगइशु चित्तमां चेती, हाथे ते साथे, मरण तणा निशाणा मोटा गाजे छे माथे ॥ चालो० ।३। नाभि मरुदेवा नन्दन निरखी, भव सफळो कीजे; दानवी न माहिमनी सेवा ए सबली लीजे ।चा० ४

प्रभाते पंखीडा बोले, रजनी थोडी, माता म रुदेवा कहे उठो पुत्र आलस मोडी ॥ प्रभाते० ।१।

देव देवी तारुं मुख जोवाने, उभा सुर कोडी; वाट जुवे वनिता नगरीमां, दियो दरिशन दोडी ॥प्रभाते० ।२। सुर इंद्र सभामां आवे, सुर लोक छोडी; नाटक कारण किन्नर आवे, दिगकुमरी दोडी ॥ प्रभाते० ।३। सुरज तो सवारे उगे, तिमिर जाळने तोडी; अवसर जाणी चंद्र उग्यो छे, दियो दरिशन दोडी प्रभाते० ।४। नाभिनंदनना नाहलो निहाळी, हरखे सुर कोडी; लक्ष्मीचंद शिष्य राम पयंपे, वंदु कर-जोडी ॥ प्रभाते० ।५।

॥ श्लोक ॥

मंगलं भगवान् वीरो, मंगलं गौतम प्रभुः ॥
मंगलं स्थुलिभद्राद्या, जैनोधर्मो ऽस्तु मंगलं ॥१॥

॥ भावनाओ ॥

दर्शनं देव देवस्य, दर्शनं पाप नाशनं;
दर्शनं शिव सोपानं, दर्शनं मोक्ष साधनं.

प्रभु दर्शन सुख संपदा, प्रभु दर्शन नव निद्ध,
प्रभु दर्शनथी पामीए, सकल पदारथ सिद्ध
भावे जिनवर पूजीए, भावे दीजे दान,
भावे भावना भावीए, भावे केवळज्ञान,
त्रिभूवन नायक तु धणी, मद्दा मोहोटो महाराज,
मोहोटे पुन्ये पामीओ, तुम दर्शन हुं आज
आज मनोरथ सवी फळ्या, प्रगट्या पुन्य कल्लोल,
पाप करम दूरे टळ्यां, भाग्यां दु ख मंढोळ
जीवडा जीनेवर पूजीए, पून्याना फळ होय,
राज नमे प्रजा नमे, आण न लोपे कोय
वाडी चपो मोरीओ, सोवन पांखडीए,
पार्श्व जीनेश्वर पूजीए, पांचे आंगळीए
आभने वहाली वीजळी, धरतीने वहालो मेह,
राजुल वहाला नेमजी, आपने वहालो देह
आवी जलेबा पातळी, खुणे वेशी खाय,

देव गुरुनी निंदा करे, ते सातमी नरके जाय,

॥ दोहरा ॥

एक जंबु जग जाणिये, बीजा नेमकुमार ॥
त्रीजा वयर वखाणिये, चोथा गौतम स्वामि ॥२॥

जगत्रयाधार कृपावतारं, दुर्वार संसार विकार वैद्यं; श्रीवितराग त्वयि मुग्धभावात्, विज्ञप्रभो विज्ञपयासि किंचित्.

देखीरे अद्भूत ताहरु रुप, अचरिज भविकारुपी पद वरे; ताहरी गत तुं जाणे हो देव; समरण भजन ते वाचकजस कहे.

सकल कर्म वारी, मोक्ष मार्गाधिकारी;
त्रिभुवन उपगारी, केवळज्ञान धारी. ॥१॥
भविजन नित्य शेवो, देव ते भक्तिभावे;

इह्ज जीन भजनां सर्व संपत्ति आवे ॥२॥
जीनवर पद शेवा, सर्व संपत्ति दाइ,
निशिदिन सुखदाइ, कल्पवल्ली सहाइ ॥३॥
नमि विनमि लहीजे, सर्व विद्या वडाइ,
ऋषभ जिनद शेवा, साधतां तेह पाइ ॥४॥

तुं अकलंकी रुप स्वरुपी, परमानंद पद दाइ ॥ तुं शंकर ब्रह्मा जगदिश्वर, वितराग तुं नि माइ ।१। अनोपम रुप देखी तुज रीझे, सुर नर नारी के वृंदा ॥ नमो निरजन फणीपति सेविन, पास गोडीचा सुर कंदा ।२। काने कुंडल शिर छत्र विराजे, चक्षु टिका निरधारी ॥ अष्ट बीजोरु हाथ सोहे, तुम पद वंदे सहु नर नारी ।३। कमि काष्टर्स सर्प निकाल्या मन सुनाया बहु भारी ॥ पूरव जनमका वेर खोलाया जठ बरसाया गिरधारी ।४। जळ आवी

प्रभु नाके अढीआं, आसन कंप्या नीरधारी ॥ नाग नागणी छत्र धरे छे, पूरव जनमका उपकारी ।५। रूपविजय कहे सुण मेरी लावणी, एसी शोभा बहु सारी ॥ माता पिता बांधव सहु साथे, संजय लीधा नीरधारी ।६।

॥ जल पूजा ॥

सुगंधमें जळ वासीने, जे पूजे जिनराय;
तस त्रिभुवन जश विस्तरे, दुर्गंधता दूर जाय.
मलिन वस्तु उज्वळ करे, एह स्वभाव जळमांय;
जळशुं जिनवर पूजतां, कर्म कलंक मिट जाय.
तीर्थोदक कुंभे करी, रत्न प्रमुख श्रीकार;
अड सहस अड जातिना, अथवा कलशा चार.
आठ जाति कलशे करी, न्हवरावे जिनराय;
तस्स त्रिभुवन जश विस्तरे, सुरपति सेवे पाय.
ज्ञान कळश भरी आतमा, समता रस भरपूर;
श्री जिनने [illegible]

॥ चंदन पूजा ॥

केसर चदन द्रयथी, भावयकी बहु मान,
जिनवर अगे चरचता, प्रगटे आतम ज्ञान
केशर चदन घसी करी, भरी कचोळा सार
जिनवर अगे चरचतां, पाप करो परिहार
बावना चंदन अति भलुं, कस्तुरी बरास,
इण विध जिनवर सेवतां, पामे लील विला
कनक कचोल भरी करी, सेवे जिनपति पा
दुःख दोहग दूरे टळे मनवांछित सुख थाय
तप्त वस्तु शीतळ करे, चदन शीतळ आप,
चदनसे जिन पूजतां, मटे मोह सताप
पुजाने प्रणाम दो, करो चदनकी रीत,
शीतळ ने सुगंधता, जेणे माजे भवभीत

॥ नव अंग पुजाना दुहा ॥

जळ भरी सपूट पत्रमां, जुगलीक नर पूजत,

रिखव-चरण अंगुठडे, दायक भवजळ अंत. ॥१॥
जानुबळे काउस्सग्ग रह्या, विचर्या देश विदेश;
खडां खडां केवळ लह्युं, पूजो जानु नरेश. ॥२॥
लोकांतिक वचने करी, वरस्या वरशीदान;
करकांडे प्रभु पूजतां, पूजो भवि बहु मान. ॥३॥
मान गयो दोय हंसथी, देखी वीर्य अनंत;
भुजाबळे भवजळ तर्या, पूजो खंध महंत. ॥४॥
सिद्धसिला गुण उजळी, लोकंते भगवंन,
वशिया तेणे कारेण भवि, शिर शिखा पूंजत. ॥५॥
तिर्थंकरपद पुन्यथी, त्रिभुवन जन सेवंत;
त्रिभुवन तिलक समाप्रभु, भाळ तिलक जयवंत.॥६॥
सोळ पहोर प्रभु देशना, कंठे विवर वरतुल;
मधुरध्वनी सुरनर सुणे,ताणे गळे तिलक अमूल.॥७॥
हृदय कमळ उपसम-बळे, बाळ्या रागने रोष;
हिम दहे वनखंडने, हृदय तिलक संतोष ॥८॥

रत्न त्रइ गुण उजळी, सक्ल सुगुग वीशराम,
नाभि कमळनी पूजना, करतां अविचळ धाम ॥९॥
उपदेशक नव तत्त्वना, तिणे नव अग जिणंद,
पूजो बहु विध रागशुं, कहे शुभवीर मुणिंद ॥१०॥

॥ धुप पुजा ॥

पावक प्रहे सुगधकुं, धुप कहावत सोय,
उखेवत धुप जिणदकुं, कर्म दहन सब होय,
धुप उखेवन जेह जन, प्रभु आगळ बहु मान,
दुर्गंधता दूरे टळे, पामे अमर विमान
हुतासनसे काष्ट ज्युं तेम ध्यानानळ कर्म,
तेणे मिसे धुप पुजा करे, जेमपामे शिवशर्म

॥ पुष्प पुजा ॥

प्रणीधाने सद्गनी होवे,पुजाए केम नवि होय,
सुमनश भावे दुर्गंवता, पुजा पचाशक जोय
[illegible] वर मोगरो, चपक जाइ गुलाब,

केतकी डमरो बोलसीरी, पुजो भरीने छाब.

॥ चैत्यवंदन करवानी विधि. ॥

(प्रथम) इच्छामि खमासमणो, वंदिउ जावणिज्जाए; निसिहिआए, मथ्थेण वंदामी. ॥१॥पछी इच्छाकारेण संदिसह भगवान् चैत्यवंदन करुं. [एम कहीने पछी चैत्यवंदन कहेवुं] [पछी]-

जंकिंचि नामतिथ्थं, सग्गे पायालि माणुसेलोए; जाइं जिणबिंबाइ, ताइं सव्वाइं वंदामि ॥१॥

॥ अथ नमुथ्थुणं ॥

नमुथ्थुणं अरिहंताणं, भगवंताणं, आइगराणं तिथ्थयराणं सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्तमाणं, पुरिससीहाणं, पुरिसवरपुंडरिआणं, पुरिसवरगंधहथ्थीणं, लोगुत्तमाणं, लोगनाहाणं, लोगहिआणं, लोगपईवाणं, लोगपज्जोअगराणं, अभयदयाणं, चख्खुदयाणं, मग्गदयाणं, सरणदयाणं, बोहिदयाणं, धम्मदयाणं, धम्म-

देसिआणं, धम्मनायगाणं, धम्मसारहीणं, धम्मवरचा
उरंत, चक्कवट्टीण अप्पडिहयवरनाणं, दसणधराणं
विअट्टछउमाण, जिणाणं, जायवाण, तिन्नाणं, ता
रयाण, बुद्धाण, बोहियाणं, मुत्ताणं, मोअगाणं
सव्वन्नुणं सव्वदरिसिण, सिव मयल मरुअ म
णत मक्खय, मव्वाबाह मपुणरावित्ति सिद्धिगइ,नामं
धेय ठाण सपत्ताण नमोजिणाणं जियभयाण जेअ
अई आसिद्धा जेअभविस्संतिणा गएकाले, सपइअव
ट्टमाणा म'वेति विहेणवदामि ॥ (पछी)

॥ जावंति चेइआइ ॥

जावंति चेइआइ उड्ढेअ अहेअ तिरिअ लो
एअ सव्वाइताइरदे इहमंतो तथ्थसताई ॥ १ ॥

(पछी खमासमण देइ)

जावंत केविसाहु भरहेरवय महाविदेहेअ
सव्वेसि तेसिंपणओ तिविहेण तिदंड विरयाण ॥२॥

नमोऽर्हत् सिद्धाचार्योपाध्याय सर्व साधुभ्यः॥

(एटलुं कह्या पछी स्तवन कहेवुं. पछी हाथ जोडीने)

॥ जयवीअराय ॥

जयवीअराय जगगुरु, होउ ममं तुह पभाव ओ, भयवं भव निव्वेओ, मग्गाणुसारिआ इट्ठ फल सिद्धि, लोगविरुद्धच्चाओ गुरुजणपुआ परथ्थकरणंच सुहगुरु जोगो तव्वयण सेवणा आभवमखंडा, वारिज्जइजइ विनिआण बंधणं वीअराय तुहसमए तहवि मम हुज्जसेवा भवेभवे तुम्ह चलणाणं दुख्खख्खओ कम्मख्खओ समाहि मरणंच बोहिलाभोअ संपज्जउ मह एअंतुह नाह प्रणाम करणेणं सर्व मंगलमांगल्यं, सर्व कल्याण कारणं, प्रधानं सर्व धर्माणां, जैनं जयति सासनं. ॥ [पछी उभा थइने.]

॥ अरिहंत चेइआणं ॥

अरिहंतचेइआणं, करेमिकाउस्सग्गं, वंदणव-

त्तिआए पुअणवत्तिआए, सक्कारवत्तिआए सम्माण वत्तिआए बोहिलाभवत्तिआऐ, निरुवसग्गवत्तिआए सद्धाए मेहाए धीइऐ धारणाए अणुप्पेहाए वड्ढमा णीए ठामि काउस्सग्गं

॥ अन्नथ्थ उससीएणं ॥

अन्नथ्थउससिएणं नीससिएणं खासिएण छी एणं जंभाइएण उड्डुएण वायनिसग्गेणं भमलिए, पित्तमुच्छाए सुहुमेहिं अंगसंचालेहिं सुहुमेहि खेल सचालेहिं सुहुमेहिं दिठ्ठिसचालेहि एवमाइएहि आ- गारेहिं अभग्गो अविराहिओ हुज्जमे काउस्सग्गो, जाव अरिहंताणं, भगवंताणं, नमुक्कारेणं नपारेमि तावकाय,ठाणेणं,मोणेणं,झाणेण, अप्पाण,वोसिरामि (पछी एक नवकारनो काउस्सग पाळीने थोय कहेवी)

[पछी खमासमण देवुं]

॥ चैत्यवंदनो ॥

सकळकुशळ वल्ली पुप्करावर्त मेघो, दुरित ति

मिरभानुं कल्पवृक्षोपमानु; भवजल निधिपोत, सर्व सं-
पत्ति हेतु; संभवतु सतवंतः श्रेयंसे शांतिनाथ, श्रेयंसे
पार्श्वनाथ. ॥

जये जय श्री जीनराज आज, मळीयो मुज स्वामी;
अविनाशी अविकार सार, जग अंतरजामी.
रुपारुपी धर्म देव, आतम आरामी;
चिदानंद चेतन विभु, शिव लीला पामी.
सिद्ध बुद्ध तुज वंदतां, सकल सिद्ध वरबुद्ध;
रमो प्रभु ध्याने करी, प्रगटे आतम शुद्ध.
काळ बहु थावर ग्रह्या, भमीयो भवमांही;
विगळेंद्री एळे गयो, थीरता नहिं काइ.
फरी पंचेंद्री देहमां, वळी करमे हुं आव्यो;
करी कुकर्म नरके गयो, दरशन नवि पायो.
एम अनंता काळ करी, पाम्यो नर अवतार;
हवे भवतारण तुं मळ्यो, भवजळ पार उतार.

सिद्धाचळनां चैत्यवदनो

विमळ केवळज्ञान कमळ, कलीत त्रिभुवन हितकरं
सुरराज संस्तुत चरण पङ्कज, नमो आदि जीनेश्वरं
॥ १ ॥ विमळ गिरिवर श्रृग मडण, प्रवर गुण गण
भुधरं, सुर असुर किन्नर कोडी सेवित, नमो आदी
जिनेश्वरं ॥ २ ॥ करती नाटक कीन्नरी गण, गाय
जीन गुण मनहर, निर्जरावळी नमे अहोनिश, नमो
आदी जिनेश्वरं ॥ ३ ॥ पुंडरिक गणपति सिद्धि
साधी कोडि पण मुनि मनहरं, श्री विमळ गिरि-
वर श्रृग सिद्धा, नमो आदि जिनेश्वर ॥४॥ निज
साध्य साधन सुर मुनिवर, कोडि अनत ए गिरि-
वरं मुगतिरमणी वर्या रगे, नमो आदि जीनेश्वरं
॥ ५ ॥ पाताल नर सुरलोक मांही विमळ गिरिवर
तो परं नहीं अधिक तिरथ तिरथपति कहे नमो
आदि जीनेश्वर ॥ ६ ॥ एम विमळ गिरवर शिखर

मंडण, दुःख विहंडण ध्याइए; निज शुद्ध सत्ता साधनार्थे, परम ज्योतिने पाइए ॥ ७ ॥ जीत मोह कोह विछोह निद्रा, परमपदस्थित जयकरं; गिरिराज सेवा करण तत्पर, पद्मविजय सुहितकरं ॥ ८ ॥

श्री शेत्रुंजय सिद्ध खेत्र, दीठे दुरगति वारे;
भावधरीने जे चढे, तेने भवपार उतारे ॥ १ ॥
अनंत सिद्धनो ए ठाम, सकल तिरथनो राय;
पूरव नवाणुं रिखवदेव, ज्यां ठवीया प्रभु पाय ॥ २ ॥
सूरजकुंड सोहामणो, कवींड जक्ष भिराम,
नाभिराया कुल मंडणो, जिनवर करुं प्रणाम ॥ ३ ॥

आज देव अरिहंत नमुं, समरुं तोरुं नाम;
ज्यां ज्यां प्रतिमा जीनतणी, त्यां त्यां करुं प्रणाम १
शेत्रुंजे श्री आदिदेव, नेम नमुं गिरनार;
तारंगे श्री अजीतनाथ, आबु रिखव झुहार ॥ २ ॥

अष्टापद गिरि उपरे, जिन चोवीशी जोइ,
मणिमय मुरत मानशुं, भरते भरावी मोय ॥३॥
समेतशिखर तिरथ वडा, ज्यां विशे जिन पाय,
वैभार गिरिवर उपरे, वीर जीनेश्वर राय ॥४॥
माडवगढनो राजीयो, नामे देव सुपास,
रिखव कहे जिन समरतां पहोचे मननी आश ॥५॥

॥ श्री मीमंदिर स्वामीना चैत्यवंदनो ॥

श्री मीमदीर वितराग, त्रीभुवन तुमे उपगा-
री श्री श्रेयास पिता कुळे, वहु शोभा तुमारी॥१॥
धन्य धन्य माता सत्की जेणे जायो जयकारी, वृ-
षभ लंछने विराजमान वंदे नर नारी ॥ २ ॥ ध
नुष पांचशे देहडी ए सोहीए सोवनवान, किरती-
विजय उवझायनो विनय धरे तुम ध्यान ॥३॥

श्री श्री मंदीर जगधणी आ भरते आवो;
करुणावंत करुणा करी अमने वंदावो ॥१॥ सकळ

भक्त तुमे घणोए, जो होवे अम नाथ; भवोभव हुं छुं ताहरो, नहीं मेलुं हेन्ने साथ. ॥ २ ॥ सयल संग छंडी करीए, चारित्र लेइशुं; पाय तुमारा सेवीने शिव रमणी वरशुं. ॥ ३ ॥ ए अळगो मुजने घणोए, पुरो श्री मंदीर देव; इहां थकी हुं विनवुं, अवधारो गुणगेह. ॥ ४ ॥

श्री आदिनाथ जिन चैत्यवंदन.

आदिदेव अलवेसरु, विनीतानो राय; नाभिराया कुल मंडणो, मरुदेवा माय. ॥ १ ॥ पांचशें धनुषनी देहडी, प्रभुजी परम दयाल; चोराशी लख्ख पूर्वनुं, जस आयु विशाल. ॥ २ ॥ वृषभ लंछन जिन वृषधरुए, उत्तम गुण मणि खाण; तस पद पद्म सेवन थकी, लहिए अविचळ ठाण. ॥ ३ ॥

॥ श्री शांतिनाथजिन चैत्यवंदन. ॥

शांति जिनेश्वर सोलमा, अचिरा सुत वंदो;

विश्वसेन कुळ नभमणि, भविजन सुख कंदो ॥१॥ मृगलंछन जिन आउखु, लाख वरस प्रमाण, हत्थि-णाउर नयरी धणी, प्रभुजी गुणमणि खाण ॥ २ ॥ चालीस धनुपनी देहडीए समचउरस संठाण, वदन पद्म ज्युं चंदलो, दीठे परम कल्याण ॥ ३ ॥

श्री पार्श्वनाथजिन चैत्यवंदन

आश पूरे प्रभु पार्श्वनाथजी, त्रोडे भव पास, वामा माता जनमीयो, अही लंछन जास ॥ १ ॥ अश्वसेन सुत सुखकरु, नव हाथनी काया, काशी देश वणारसी पुण्ये प्रभु आया ॥ २ ॥ एकसो वरसनु आउखु ए पाळी पार्श्व कुमार, पद्म कहे मुक्ते गया, नमता सुख निरधार ॥ ३ ॥

श्री महावीरजिन चैत्यवदन

सिद्धारथ सुत वंदिए, त्रिसलानो जायो, क्षत्रिकुंडमा अवतर्यो, सुर नरपति गायो ॥१॥ मृग

पति लंछन पाउले, सात हाथनी काया; बहोत्तेर वरसनुं आउखुं, वीर जिनेश्वर राया. ॥ २ ॥ खिमाविजय जिनरायनो ए, उत्तम गुण अवदात; सात बोलथी वर्णव्यो, पद्मविजय विख्यात. ॥ ३ ॥

पदम प्रभुने वासुपुज्य, दोय राता कहीए;चंद्रप्रभुने सुविधिनाथ, दो उजवळ लहीए. ॥ १ ॥ मल्लीनाथने पारश्वनाथ, दो निला निरखा; मुनिसुव्रतने नेमनाथ दो अंजन सरिखा. ॥२॥ सोळे जोन कंचन समाए, एहवा जिन चोवीस; धिर विमळ पंडित तणो, ज्ञानविमळ कहे शिश. ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचळनां स्तवनो ॥

दोहरा

अकेकुं डगलुं भरे, शेत्रुंजा सामो जेह; रिखव कहे भव कोडनां, कर्म खपावे तेह ॥ १ ॥

शेत्रुंजा समो तिरथ नहि, रिखव समो नहि देव;
गौतम सरखा गुरु नहि, वळी वळी वदु तेह ॥ २॥
सिद्धाचळ समरु सदा, सोरठ देश मोजार, मनुष्य
जन्म पामी करी, वंदु वार हजार ॥ ३ ॥ सोरठ दे
शमा मचर्यो न चढयो गढ गिरनार, शेत्रुंजी नदी
नाह्यो नहि, तेनो एळे गयो अवतार ॥ ४ ॥ शे-
त्रुंजी नदीमा नाहने, मुख बांधी मुखकोश, देव
जुगादीनर पूजीए, आणी मन संतोष ॥ ५ ॥ ज-
गमां तिरथ दो वडा, शेत्रुंजो गिरनार, एक गढ
रिख समोसर्या, एक गढ नेमकुमार ॥६ ॥ सिद्धा
चळ सिद्धि वर्या, मुनिवर अनंति कोड, ज्यां मुनि
वर मुगते गया, वदु बे कर जोड ॥७॥ शेत्रुंजय
गिरि मडणो, मारुदेवीनो नंद, जुगलाधर्म निवार
को, नमो युगादि जीणद ॥ ८ ॥

॥ स्तवन २ जुं ॥

आंखडीए रे में आज शेत्रूंजो दीठोरे, सवा-

लाख टकानो दहाडो रे; लागे मने मीठो रे. सफळ थयो रे मारा मननो उमाह्यो, वाला मारा भवनो संशय भाग्यो रे; नरक त्रिजंच गति दूर निवारी, चरणे प्रभुजी ने लाग्यो रे ॥ शे० ॥ ए आंकणी ॥ मानव भवनो लाहो लीजे, वाला मारा देहडी पावन कीजे रे; सोना रुपाने फुलडे वधावी, प्रेमे प्रदक्षिणा दीजे रे ॥ शे० ॥ २ ॥ दुधडे पखाळी ने केसर घोळी, वाला मारा श्री आदेश्वर पुज्या रे; श्री सिद्धाचळ नयणे जोतां, पाप मेवाशी धुज्या रे ॥शे०॥ ३ ॥ श्रीमुख सुधर्मा सुरपति आगे, वाला मारा वीरजिणंद एम बोले रे; त्रण भुवनमां तिरथ मोटुं, नहि कोइ शेत्रूंजा तोले रे ॥ ।शे०।४। इंद्र सरीखा ए तिरथनी, वाला मारा चाकरी चित्तमां चाहे रे; कायानी कायरता काढी, सूरजकुंडमां न्हाह्या रे। शे० ।५। कांकरे कांकरे श्री

सिद्धखेत्रे, वाला मारा साधु अनता सिध्या रे, ते माटे ए तिरथ महोटु, उद्धार अनता कीधा रे।शे० ।६। नाभिराया सुत नजरे जोता, वाला मारा मेह अमीरस वुटया रे, उदयरतन कहे आज मारे पोते, श्री आदेसर तुटया रे ।शे० ।७।

॥ स्तवन २ जु ॥

मारु मन मोह्यु रे श्रीसिद्धाचळे रे, मारुं मन मे ह्यु रे श्री विमलाचळे रे ॥ देखीने हरखित होय विधि स्यु कीजे रे जात्रा एहनी रे, भव भवनां दु ख जाय ॥ मारु० ।१। पंचमे आरे रे, पावन कारणे रे ए समो तिरथ न कोय, मोटो महीमा रे जगमा एहनो रे आ भरते अहियां जोय मारुं ॥२॥ ए गिरि आव्या रे जिनवर गणधरा रे, सिध्या साधु अनत कठण करम पण ए गिरि फरसता रे होवे करमनी शांत ।मारु० ।३। जैनधर्म

ते साचो जाणीनेरे मानव तिरथ ए स्तंब; सुरीनर कीन्नर नृप विद्याधरा रे, करता नाटा हो रंग ॥मारुं० ॥४॥ धन धन दहाडोरे, धन वेळा घडी रे, धरीए हृदय मोझार; ज्ञानविमळसूरि गुण एहना घणा रे, कहेतां न आवेरे पार ॥ मारूं० ॥५॥

॥ स्तवन ४ थुं ॥

शेत्रुंगर तुं शीदने आव्यो—ए देशी

आवो गिरि सिद्धाचळ जइए. पाप हरी निरमळ थइए; कुमति कदागर तजीए, आवो गिरि सिद्धाचळ जइए ।१। तारण तिरथ दो कहीए, थावर जंगमने लहीए; लोकोतरने नित भजीए ॥ आवो० ।२। परमपद अलवाणे पय चरीए, पुन्य घणुं लाभे भरीए; सिद्ध अनंता कांकरीए ॥ आवो० ।३। सोना रुपानें फुले, मुगताफळ अमुलख मूले; पूजीने नास नहीं भले ॥ आवो० ॥ ४ ॥ च-

चण सिद्ध अनंता ।म० सं०। स्ट मासी ध्यान घ
रावे, शुकराजानु राज ते पावे, बहिरंतर शत्रु
हरावे, शेत्रुंजो नाम धरावे, ।स० सं०। प्राणी ध्याने
भजो गेरि जाचो, तिर्थंकर नाम नहीं काचो, मोह
रायने लागे तमाचो, शुभवीर विमळगिरि साचो.
स्नेही सत ए गेरि सेवो, चौदखेत्रमां तिरथ नहीं
एवो ॥ स० सं० ॥

स्तवन ६ ठुं

आवो सखी सिद्धाचळ जइए गेरिवर भेटी
सुख लहीए जो जिनआणा शु रहीए, आवो सखी
सिद्धाचळ जइए ॥१॥ सिद्ध अनंतानो ठाम, एहवी
जिनवरनी वाण, जाणे आगमना जाण ॥ आवो
सखी २॥ ए गेरिना गुण कहुं केता, पार न पामे
केवळी तेना कोड पूरव देशना देता ॥ आवो
सखी० ३॥ सघवी प्रेमाशा आवे, राजनगरनो संघ

लावे; जात्रा नवाणुं करे भावे. ॥आवो सखी०४॥ जात्रा नवाणुं करो भावे, एहवो अवसर फरी नावे; आतम शिवपुरमां जावे. ॥ आवो सखी० ५॥ जात्रानी हुंशो छे भारी, लागी अनुभवनी टाळी; गेखिर दरिसन बलिहारी. ॥ आवो सखी० ६ ॥ अढारसे शत्याशी वरसे, गेरी गुण गाया मन हरखे, मणिउद्योत गेरी गुण गणशे. ॥आवो सखी० ७॥

स्तवन ७ मुं.

सिद्धाचळगेरि भेटयारे, धन्य भाग्य अमारां॥ ए आंकणी ॥ ए गिरिवरनो महिमा मोटो, कहेतां न आवे पार; रायण रीखभ समोसर्या स्वामी, पुरव नवाणूं वारारे ।ध० १। मुळनायक श्री आदि जिनेश्वर, चोमुख प्रतीमा चारा; अष्ट द्रव्यशुं पूजो भावे, समक्ति मुल आधारा रे ।ध० २। भाव भगतिशुं प्रभु गुण गातां, अपनां जनम सुधारा;जात्रा

करी भविजन शुभभावे, नरगति दुर्गति वारारे ।ध० ३। दुर देशातरथी ई आव्यो, श्रवणे सुणी गुण तोरा, पतीत उद्धारोने बीरुद तुमारो, ए तिरथ जगसारारे । ध० ४ । अढारसें व्यासी मास अषाढो, वद आठम सोमवारा, प्रभुके चर्ण पसायथी संघमां, खेमारतन प्रभु प्यारारे ।ध० ५।

स्तवन ८ मु

डुगर प्यारो में तो मोतीडे वधावु रे (२), डुंगर फरसीत पाप मीटत हे, गीरीवर नीरखत आनद थाउ रे ।डुगर०। कांककरे सिद्धा अनंता, आदिनाथ तणा गुण गाउ रे ।डुगर०। सूरजकुंडमां नाही निर्मळ थइए रे करी पुजाने आगी रचावुंरे ।डुगर०। हाथीनी पोळमां अरिहतजीने देहरे रे, धरी नैवेदने भावना भावु रे ।डुंगर०। नयु कल्याण कवी दीपनो श्रावक, कहे श्रद्धाथी समकीत पाउं रे ॥ डुंगर० ॥

स्तवन ९ मुं.

कुंअर गभारो नजरे देखतांजी.-ए देशी.

समक्ति दार गभारे पेसतांजी, पाप पडळ गयां दुर रे; मोहन मरुदेवीनो लाडणोजी, दीठो मीठो आनंद पूर रे ॥ समकित. ॥ आयु वरजीत साते करमनीजी, सागर कोडाकोडी हीण रे; स्थिति पढम करणे करीजी, वीर्य अपूरव मोघर लीध रे ॥समकित.॥ भुंगळ भागी आद्य कषायनीजी, मिथ्यात मोहनी सांकळ साथ रे; वार उघाडयां सम संवेगनांजी, अनुभव भवने बेठो नाथ रे॥समकित॥ तोरण बांध्युं जीवदयातणुंजी, साथीओ पूर्यो सरधारुप रे; धुप घटी प्रभु गुण अनुमोदनाजी, धीगुण मंगळ आठ अनूप रे ॥ समकित ॥ संवर पाणी अंग प्रखालणेजी, केसर चंदन उत्तम ध्यान रे; आतमगुण रूपी मृगमद महमहेजी, पंचाचार कुसुम प्र-

धान रे ॥समकित॥ भावपूजाए पावन आतमाजी, पूजो परमेश्वर पुन्य पवित्र रे, कारण जोगे कारज निपजेजी, खीमाविजय जिन आगम रीतरे ॥स०॥

॥ स्तवन १० मुं ॥

शीरे सिद्धाचळ भेटवा, मुज मन अधिक उमायो, रिखवदेव पूजा करी, लीजे भवतणो लाहो ए शीरे० ।१। मणीमय मुरत श्रीरिखमनी ते निपाये अभिराम, भुवन कराव्यां कनकनां, राख्या भरते नाम ॥ शीरे० ।२। नेम विना त्रेवीश प्रभु, आव्या सिद्धखेत्र जाणी शेत्रुंजा समो तिरथ नहीं, बोल्या सीमंन्धिरवाणी ॥ शीरे० ।३। पूरव नवाणुं समोसर्या, स्वामी रिखभ जीनंद, राम पांडव मुगते गया, पाम्या परमानद ॥ शीरे० ।४। पूरव पून्य पसायथी पुंडरिक गिरि पायो, कांतिविजय हरखे करी, श्री सिद्धाचळ गायो ॥ शीरे० ५॥

॥ स्तवन ११ मुं ॥

तुमे तो भले बिराजोजी, श्री सिद्धाचळके वासी; साहिब भले बिराजोजी ॥ ए आंकणी ॥ मारु देवीनो नंदन रुडो, नाभीनरींद मल्हार; जुगला धर्म निवारण आव्या. पूर्व नवाणुं वार ॥ तुमेतो० ॥१॥ मूळदेवने सनमुख राजे, पुंडरिक गणधार; पंच कोडस्युं चैत्रीपुनमे, वरीआ शिववधु सार ॥तुमेतो० ॥२॥ सहसकोट दक्षिण बिराजे, जिनवर सहस चोवीस; चउदसें बावन गणधरनां, पगलां पूजो जगीश ॥ तुमेतो० ॥ ३ ॥ प्रभु पगलां रायण हेठे, पूजी परमानंद; अष्टापद चउवीस जिनेश्वर, समेत वीस जिणंद ॥तुमेतो० ॥४॥ मेरुपर्वत चैत्य घणेरा, चउमुख बिंब अनेक; बावनजिनालाना देवळ निरखी, हरख लहु अतिशेक ॥तुमेतो० ॥५॥ सहेसफणा ने सामळा पासजी, समोवरसण मंडाण; छीपावसीने

सहनखमी काइ, प्रेमावसी परमाण ।।तुमेतो०।।६।। सवत अढार ओगणी पचाशे, फागण अष्टमी दीन, उजळपक्षे उज्वळ हुओ, गिरि फरस्या मुज मन, ।।तुमे० ।।७।। इत्यादिक जिनवीव निहाळी, साम ळी मिद्धनी श्रेण, उत्तम गिरिवर केणीपेरे विसरे, पद्मविजय कहेजेण ।।तुमे० ।।८।।

।। स्तवन १२ मु ।।

विमलाचळ वामी मारा व्हाला, सेवकने वि- सागे नहि विमागे नहीं, जळ विण मीन दु ख अनि पामे, जीनद आप जाणो सही, जाणो सही ।। ए टक ।। दु ख हरनारा भविजन प्यारा, शरणे ७ मरागज चार चोर मुज केडे पडीया, पुन्य र तनन राज प्रभुजी हो पुन्य रत्नने काज ।।सेवक०।। पापी चडारी पकडी तुज, माल हरी लेनार, प्रभु जी जो मुज द्वारे आवो, तो छु उगरनार, स्वामी-

जी तो हुं उगरनार, ॥सेवक०॥ जनम मरणनां दुःख बहु वेठ्यां, तोए न आव्यो पार; ते दुःखने दूर करवा कारण; आव्यो तुज दरबार, दादाजी आव्यो तुज दरबार. ॥सेवक०॥ अरजी उर धरी नेह नजर करी, सेवकनी करो सार; कृपातणा ए सिंधु तम विण, कोण उतारे पार, प्रभुजी कोण उतारे पार. ॥सेवक०॥ भव भय भंजन नाथ निरंजन करो कठण करमनो नाश, पद पंकज ग्रहे प्राण मधुकर, पूरो मननी आश; प्रभुजी पुरो मननी आश. ॥सेवक०॥

॥ स्तवन १२ मुं ॥

माता मरुदेवाना नंद, देखी ताहरी मुरती मारुं मन लोभाणुंजी, मारुं दील लोभाणुंजी ॥ ॥देखी०॥ ए टेक.॥ करुणा नागर करुणा सागर, काया कंचनवान; धोरी लंछन पाउले कांइ, धनुष

पाचसे मान ॥माता० १॥ त्रिगडे बेशी धर्म कहेतां, सुणे पर्षदा बार, योजन गामिनी वाणी मिठी, व रसनी जळधार ॥माता० २॥ उर्वशी रुडी अपछरा ने, रामा छे मन रंग, पाये नेपुर रणझणे, कांइ करती नाटारभ ॥माता० ३॥ तुही ब्रह्मा तुही विधाता, तु जग तारणहार, तुज सरिखो नहीं देव जगतमां, अरवडीआ आधार ॥ माता० ४ ॥ तुहीं भ्राता तुही त्राता, तुही जगतनो देव, सुरनर किन्नर वासुदेवा, करता तुज पद सेव ॥माता० ५ ॥ श्री सिद्धाचळ तिरथ फेरो, राजा रिषभ जिणद, कीर्ति करे माणेकमुनि ताहरी, टळी भवभय फद ॥ माता० ६ ॥

॥ स्तवन १८ मु ॥

प्रथम जिनेश्वर प्रणमीए, जास सुगधी काय,

कल्पवृक्षपरे तास इंद्राणी नयन जे, भृंगपेरे लपटाय. ।१। रोग उरोग तुज नवि नडे, अम्रत जे आस्वाद; तेहथी प्रतिहत तेहमांनु कोइ नवि करे, जगमां तुमशुं वाद. ।२। वगर धोइ तुज निरमळी, काया कंचनवान; नहि परस्वेद लगार तारे तुं तेहने, जे धरे ताहरुं ध्यान. ।।३।। राग गयो तुंजमन थकी, तेहमां चित्त न कोय; रुधिर अमिषथी राग गयो तुज जन्मथी, दूध सहोदर होय. ।।४।। श्वासोश्वास कमळ समो, तुंज लोकोतर वाद; देखे न आहार निहार चर्मचक्षु धणी, एवा तुज अवदात ।। ५।। चार अतिशय मुळथी, ओगणीश देवनां कीध; कर्म खप्याथी अग्यार चोत्रीस इम अतिशया, समवायंगे प्रसिद्ध. ।।६।। जीन उत्तम गुण गावतां गुण आवे निज अंग; पद्मविजय कहे एम समय प्रभु पाळजो; जेम थाउं अक्षय अभंग. प्रथम जीनेश्वर. ।।७।।

॥ तिर्थमाळ्यानुं स्तवन ॥

शेत्रुंजे रिखभ समोसर्या, भला गुण भर्या रे, सिध्या साधु अनत, तिरथ ते नमु रे त्रण कल्याणक तिहा थया, मुगते गया रे, नेमीश्वर गिरनार ॥ तिरथ ॥ १ ॥ अष्टापद एक देहरो, गिरि शेहरो रे भरते भराव्या बिंब ॥ तिरथ ॥ २ ॥ आबु चोमुख अति भलो, त्रिभुवन तीलो रे,विमल वसे वस्तुपाळ ॥ तिरथ ॥ ३ ॥ समेतशिखर सोहामणो रळियामणो रे सिध्या तिर्थंकर वीस ॥ तिरथ ॥ ४ ॥ नयरी चपा निरखीए, हइडे हरखीए रे सिध्या श्री वासुपूज्य ॥ तिरथ ॥ ५ ॥ पुरब दिशे पावापुरी, रिद्धे भरी रे, मुगति गया महावीर ॥ तिरथ ॥ ६ ॥ जेसलमेर जुहारीए, दुख वारीए रे अरिहंत बिंब अनेक ॥ तिरथ ॥ ७ ॥ वांकानेरज वदीए, चीर नदीए रे, अरि-

हंत देरां आठ. तिरथ ॥८॥ सोरीसरों संखेश्वरो, पंचासरो रे; फलोधी थंभण पास. ॥ तिरथ. ॥९॥ अंतरकि अंजावरो, अमीझरो रे; जीरावलो जगनाथ. ॥ तिरथ. ॥ १० ॥ त्रिलोक्य दिपक देहरो, जात्रा करो रे; राणकपुरे रे सहेस. ॥ तिरथ.॥११॥ नाडुलइ जादवो, गोडी स्तवो रे; श्री वरकाणो पास. ॥ तिरथ. ॥ १२ ॥ नंदिश्वरनां देहरां, बावन भलां रे; रुचक कुंडले च्यार च्यार. ॥ तिरथ.॥१३॥ सास्वति असास्वति, प्रतिमा छती रे; स्वर्ग मृत्यु पाताळ. ॥ तिरथ. ॥ १४ तिरथ जात्रा फळ तिहां, होज्यो मुज इहां रे; समयसुंदर कहे एम. ॥ तिरथ. ॥ १५ ॥

॥ श्री पंचतीर्थनुं स्तवन ॥

[चोवीशचोकनी देशी.]

हे साहेबजी. नेक नजर करो नाथ सेवकने

तारो हे साहेबजी, महेर करी पूजानुं फळ मुज आलो प्रभु तुज मुरति मोहनवेली, पुजे सूर अपछरा अलबेली, वर घनसार केसरशु मेली ॥ हे साहेबजी ॥ १ ॥ मिथ्यात्वतिर्थ भवि सेवो, चौद क्षेत्रे तिरथ नहीं एवो, एम बोले देवाधि देवो ॥ हे साहेबजी ॥ २ ॥ गिरनारे जइए नेम पासे, इहा भविजन सिद्धि जाशे, जस ध्याने पातिकडा नासे ॥ हे साहेबजी० ॥ ३ ॥ आबुगढे आदिजिनराया, नेमनाथ शिवादेवी जाया, जस चोसठ इंद्र गुण गाया ॥ हे साहेबजी० ॥४॥ वळी समेतशिखरे जगनाइश गया मोक्षे जिनराज वीश, ध्याय यात्रो भविजन निश दीश ॥हे साहेबजी०॥ ॥५॥ अषाढ मास कर्म खपी प्रभु वरीया शिव वहु उपगारी आदिश्वर पूजता दीवाळी ॥ हे साहेबजी ॥६॥ ए आठे तिर्थ प्रणमा मनरगे, वळी

पूजो प्रभुने नव अंगे; कहे धर्मचंद्र अति उसंगे ॥ हे साहेबजी० ॥७॥

॥ गिरनारजीनुं स्तवन ॥

- तोरणथी रथ फेरी चाल्या कंथ रे ॥प्रीतमजी॥ आठ भवनी प्रीतडी तोडी तंत ॥मारा प्रीतमजी०॥ नवमे भव पण नेह न आण्यो मुज रे ॥प्रीतमजी०॥ तो शें कारण एटले आववुं तुज ।मारा प्रीतमजी०। एक पोकार सुणी तीर्यंचनो इम रे ॥ प्रीतमजी०॥ मुको अवळा रोती प्रभुजी कीम ।मारा प्रीतमजी०। खट जीवना रखवाळमां सीरदार रे ॥ प्रीतमजी० ॥ तो केम टळवंती स्वामी मुको नार ॥ मारा प्रीतमजी०॥ शिववधु केरुं एवुं केवुं रुप रे ॥प्रीतमजी०॥ मुज मुकीने चित्तमां धरी जिन भूप ॥ मारा प्रीतमजी०॥ जीनजी लीए सहसावनमां व्रत भार रे ॥प्रीतमजी०॥ घातीकरम खपावीने निरधार ॥ मारा

प्रीतमजी०॥ केवळ रिद्धि अनंती प्रगट कीध रे ॥ प्रीतमजी० ॥ जाणी राजुल इम प्रतिज्ञा लीध ॥ मारा प्रीतमजी० ॥ जे प्रभुए कीधु करवु तेह रे ॥ प्रीतमजी०॥ एम कही व्रतधर थइ प्रभु पासे जेह ॥ मारा प्रीतमजी०॥ प्रभु पहेलं निज सोक्यनु जोवा रुप रे ॥ प्रीतमजी०॥ केवळज्ञान लही थइ सिद्ध स्वरुप ॥ मारा प्रीतमजी०॥ शिववधु वरीआ जिनवर उत्तम नेम रे ॥ प्रीतमजी० ॥ पद्म कहे प्रभु राखो अविचळ प्रेम ॥ मारा प्रीतमजी० ॥

॥ समेतशिखरजीनुं स्तवन ॥

जइ पूजो लाल, समेतशिखर गिरि उपर पास जी शामला जीन भगति लाल, करतां जिन पद पावे टळे भव आमळा ॥ ए आकणी ॥ उहरी पाळो दरिसण करीए, भव भव संचित पातीक हरीए ॥ निज आतम पुन्य रसे भरीए ॥ जइ पुजो लाल० ॥१॥

ए गिरिवर नित्य शेवा कीजे, जीम शीवसुखडां करमां लीजे ॥ चिदानंद सुधारस नित्य पीजे ॥ जइ पूजो लाल० ॥ २ ॥ जीहां शीवरमणी वरवा आव्या, अजीतादिक वीसे जिनराया ॥ बहु मुनिवर जिन शिववधु पाया ॥ जइ पूजो लाल० ॥३॥ तेणे ए उत्तम गिरि जाणो, करो सेवा आ ।-मकरी स्याणो ॥ ए फरी फरी नहीं आवे टाणो ॥ जइ पूजो लाल० ॥४॥ तुमे घन कंचननी माया, करता असुची कीधी काया ॥ केम तरशो वीण ए गिरि राया ॥ जइ पूजो लाल० ॥५॥ इम शुभ मति वचन सुणी ताजा, ए भजो जग गुरु आतमराजा॥ गिरि फरशे धरी मन सुखी माजा ॥ जइ पूजा लाल० ॥६॥ संवतसर रिखि गजचंद समे, फागण सुदी तीज बुधवार गमे ॥ गिरि दरशन क-रतां चित्त रमे ॥ जइ पूजो लाल० ॥७॥ प्रभुपद

प्रीतमजी०।। केवळ रिद्धि अनंती प्रगट कीध रे ॥ प्रीतमजी० ॥ जाणी राजुल इम प्रतिज्ञा लीध ॥ मारा प्रीतमजी० ॥ जे प्रभुए कीधु, करवु तेह रे ॥ प्रीनमजी०॥ एम कही व्रतधर थइ प्रभु पासे जेह ॥ मारा प्रीतमजी०॥ प्रभु पहेला निज सोक्यनुं जोवा रुप रे ॥ प्रीतमजी०॥ केवळज्ञान लही थइ सिद्ध स्वरुप ॥ मारा प्रीतमजी०॥ शिववधु वरीआ जिनवर उत्तम नेम रे ॥ प्रीतमजी० ॥ पद्म कहे प्रभु राखो अविचळ प्रेम ॥ मारा प्रीतमजी० ॥

॥ समेतशिखरजीनु स्तवन ॥

जइ पूजो लाल, समेतशिखर गिरि उपर पास जी शामला, जीन भगति लाल, करतां जिन पद पावे ट्रेक भव आवळा ॥ ए आंकणी ॥ छहरी पाळो दरिसण करीए, भव भव संचित पातीक हरीए ॥ निज आतम पुन्य रसे भरीए ॥ जइ पुजो लाल० ॥१॥

॥५॥ देखी अचंबो श्री सिद्धाचळेजी, हुआ असंख्य उद्धार रे; आज दीन पण एणी गिरिजी, झगमग चैत्य उद्धार रे ॥ चउ० ॥६॥ रहेशे उत्सरपीणी लगेजी, देव महिमा गुण दाखी रे; सिंहनी सद्यादिक थीरपणेजी, वसुदेव हींडनी साख रे ॥ चउ० ॥७॥ केवळी जिनमुख मे सुण्युंजी, एणे वीधे पाठ पठाय रे; श्री शुभवीर वचन रसेजी, गाया रिखभ शीवठाय रे ॥ चउ० ॥८॥

॥ आबुजीनुं स्तवन ॥

(कोइ लो परवत धुधलो रे—॥ देशी)

आबु अचळ रळिआमणो रे लोल, देलवाडे मनोहांर सूखकारी रे; वादळीए जेसर घस्युं रे लोल, देवळ दीपे च्यार बलिहारी रे. भाव धरीने भेटीए रे लोल ॥ आंकणी. ॥ बार पादशाह वश करी रे लोल, विमळ मंत्रीसर सार; ॥ सु० ॥ तेणे प्रासाद

पद्मनणी सेवा, करतां नित्य लहीए शिव मेवा॥ कहे रुपविजय मुज ते देवा ॥ जइ पूजो लाल० ॥८॥

अष्टपदनुं स्तवन

(कुंवर गभारो नजरे देखतांजी –ए देशी)

चउ अठ दश दोय वंदीएजी, वरतमान जग दीश रे अष्टापदगिरि उपरेजी, नमतां वाधे जगीश रे ॥ चउ० ॥१॥ भरत भरतपति जिन मुखेजी, उचरीयां व्रत बार रे, दर्शन शुद्धिने कारणेजी, चो वीस प्रभुनो विहार रे ॥ चउ० ॥२॥ उचपणे कोश तीग कह्युजी, योजन एक विस्तार रे, निज निज मान प्रमाण भरावीयाजो बीब स्वपर उपगार रे ॥ चउ ॥३॥ अजीतादिक चउदा दीणेजी, पश्चिमे पउमाइ आठरे, अनन्त आदे देश उतरेजी, पूर्वे रिखभ वीर पाठ रे ॥ चउ० ॥४॥ रिखभ अजीत पूर्वे रह्याजी ए पण आगमपाठ रे, आत्मशक्ति करे जात्राजी ते भवमुक्ति वरे हणी आठ रे ॥ चउ०

ते थाय ॥सु.॥ लाख अढार खरचीआ रे लोल, धन
धन एहनी माय ॥ब,॥ आबु. ॥७॥ मुळनायक ने-
मिसर रे लोल, जन्मथकी ब्रह्मचार ॥ सु. ॥ निज
सत्ता रमणी थया रे लोल, गुण अनंत आधार ॥ब.
॥आबु. ॥८॥ च्यारसें ने अडसठ भला रे लोल,
जिनवर बिंब विशाळ ॥सु.॥ आज भले में भेटीआ
रे लोल, पाप गयां पाताळ ॥ब.॥आबु,॥९॥ रिखभ
॥तुमयी देहरे रे लोल, एकसो पीस्ताळीश बिंब
॥सु.॥ चोमुख चैत्य जुहारी रे लोल, मरुधरमां
जीम अंब ॥ब.॥आबु. ॥१०॥ बाणुं काउस्सग्गीआ
तेहमां रे लोल, अगन्याशी जीनराय ॥सु.॥ अच-
लगढे बहु जिनवरा रे लोल, वंदु तेहना पाय ।ब.
॥आबु, ॥११॥ धातुमयी परमेश्वर रे लोल, अद-
भुत जास स्वरुप ॥ सु ॥ चउमुख जिन वंदतां रे
लोल, थाए जिनगुण भुप ॥ब.॥आबु.॥१२॥ अढा-

निपाइओ रे लोल, रिखभ जगदाधार ॥व०॥ आबु०
॥१॥ तेह चैत्यमां जिनवरु रे लोल, आठसेंने छो
तेर ॥सु०॥ जेह दीठे प्रमु सामरे रे लोल, मोह
कर्यो जीणे जेर ॥ व० ॥ आबु० ॥२॥ द्रव्य भरी
धरती भली रे लोल लीधो देवळ काज ॥ सु० ॥
चैत्य तिहां महाविउ रे लोल, लेवा शिवपुर राज
॥ व०॥आबु० ॥३॥ पदरसें कारीगरे रे लोल, दी
वीधरा प्रत्येक ॥ सु ॥ तेम मरदनकारक वळी रे
लोल, वरतुपाळ ए विवेक। व ॥आबु ॥४॥ कोरणी
कोरणी तिहां करो रे लोल, दीठं बने ते वात ॥सु ॥
पण नवि जाए मुखे कहि रे लोल सुर गुरु सम
विख्यात । व ॥आबु ॥५॥ त्रणे वरसे निपन्यो रे
लोल त प्रासाद उत्तग ॥सु ॥ बार कोडी त्रेपन ल
भन र लोल प्रस्पाद्रव्य उछंग ॥व आबु ॥६॥
त्रणी जगणीना गामरा र लोल देखना हरख

ते थाय ॥सु.॥ लाख अढार खरचीआ रे लोल, धन
धन एहनी माय ॥व,॥ आबु. ॥७॥ मुळनायक ने-
मिसर रे लोल, जन्मथकी ब्रह्मचार ॥ सु. ॥ निज
सत्ता रमणी थया रे लोल. गुण अनंत आधार ॥ब.
॥आबु. ॥८॥ च्यारसें ने अडसठ भला रे लोल,
जिनवर बिंब विशाळ ॥सु.॥ आज भले में भेटीआ
रे लोल, पाप गयां पाताळ ॥ब.॥आबु,॥९॥ रिखभ
धातुमयी देहरे रे लोल, एकसो पीस्तालीश बिंब
॥सु.॥ चोमुख चैत्य जुहारी रे लोल, मरुधरमां
जीम अंब ॥ब.॥आबु. ॥१०॥ बाणुं काउस्सग्गीआ
तेहमां रे लोल, अगन्याशी जीनराय ॥सु.॥ अच-
लगढे बहु जिनवरा रे लोल, वंदु तेहना पाय ॥ब.
॥आबु. ॥११॥ धातुमयी परमेश्वर रे लोल, अद-
भुत जास स्वरुप ॥ सु ॥ चउमुख जिन वंदतां रे
लोल, थाए जिनगुण भुप ॥ब.॥आबु.॥१२॥ अढा-

रसँने अदारमा रे लोल, चइतर वदी त्रीज दीन ॥सु॥ पारणपुरना सघश्च रे लोल, प्रणमी मयो धन धन ॥व॥आवु॥१३॥ तेम शान्ती जगदीसरु रे लोल, जात्रा करी अदभुत ॥सु॥ जे देखी जिन सां भरे रे लोल, मेत्र करे पुरहूत॥व॥ आवु ॥१४॥ इम जाणी आवुतणी रे लोल, जात्रा करशे जेह ॥सु॥ जिन उत्तम पद पामशे रे लोऊ, पद्मविजय कहे तेह ॥व॥आवु ॥१५॥

॥ श्री मीमंदुरस्वामीनुं स्तवन ॥

सुगा चंदाजी, श्री मंदीर परमातम पासे जा ज्यो मुज विननडी, पेम धरीने एणीपरे तुमे संभ लावजो॥ जे त्रणभुवननो नायक छे, जेस चोसठ इद्र पायक छे ज्ञान दरिसण जेहने खायक छे ॥ सुणो ॥१॥ जम कचनवरणी काया छे, जस घोरी लछन पाया छे, पुडरिकिगिरी नगरीनो राया छे ॥

सुणो. ॥२॥ बार प्रखदामांय बिराजे छे, जस चोत्रीस अतिशय छाजे छे; गुण पांत्रीस वाणीए गाजे छे ॥सुणो.॥३॥ भविजनने ते पडिबोहे छे, तुम अधिक शितळ गुण सोहे छे; रुप देखी भविजन मोहे छे ॥सुणो.॥४॥ तुम शेवां करवा रसियो छुं, पण भरतमां दूरे वसिओ छुं; महा मोहराय कर फसियो छुं ॥सुणो.॥५॥ पण साहिब चित्तमां धरीयो छे, तुम आणा खडग कर ग्रहीओ छे; तेथी कांइक मुजथी डरीयो छे ॥सुणो.॥६॥ जिन उत्तम पुंउ हवे पुरो, कहे पद्मविजय थाउं शुरो; तो वाधे मुज मन अति नुरो ॥ सुणो. ॥ ७ ॥

राणकपुरनुं स्तवन.

श्री राणकपुर रळिआमणुं रे लोल, श्री आदीश्वर देव मन मोह्युं रे॥ उत्तंग तोरण देहरुं रे लोल, निरखीजे नित्य मेव ॥मन०॥ श्री०॥१॥ च-

रसने अदारमा रे लोल, चइतर वदी त्रीज दीन ॥सु॥ पाल्णपुरना सघशु रे लोल, प्रणमी मयो घन घन ॥व॥आबु॥१३॥ तेम शान्ती जगदीसरु रे लोल, जात्रा करी अदभुत ॥सु॥ जे देखी जिन सांभरे रे लोल, मेत्र करे पुरहुत॥व॥ आबु ॥१४॥ इम जाणी आवुतणी रे लोल, जात्रा करशे जेह ॥सु॥ जिन उत्तम पद पामशे रे लोल, पद्मविजय कहे तेह ॥व॥आबु ॥१५॥

॥ श्री सीमदुरस्वामीनुं स्तवन ॥

सुगा चदाजी, श्री मदीर परमातम पासे जाज्यो, मुज विननडी, पेम धरीने एणीपरे तुमे संभळवजो॥ जे त्रणभुवननो नायक छे, जस चोसठ इद्र पायक छे ज्ञान दरिमण जेहने सायक छे ॥ सुणो ॥१॥ जम कचनवरणी काया छे, जस धोरी लछन पाया छे पुडरिकगिरी नगरीनो राया छे॥

भाग २ जो.

श्री रिखवदेवनुं स्तवन.

(महाविदेह क्षेत्र सोहामणुं—ए देशी.)

जगजीवन जग वहालहो, मारुदेवीनो नंद
लाल रे; मुख दीठे सुख उपजे, दरशन अतिही आ-
णंद लाल रे ॥जग. ॥१॥ आंखडी अंबुज पांखडी,
अष्टमी ससी सम भाल लाल रे; वदन ते शारद
चंदलो, वाणी अति रसाळ लाल रे ॥जग. ॥२॥
लक्षण अंगे विराजतां, अडहीय सहस उदार लालरे;
रेखा कर चरणादिके, अभिंतर नहीं पार लाल रे
॥जग.॥३॥ इंद्र चंद्र रवि गिरितणा, गुण लइ घडीयुं
अंग लाल रे; भाग्य कियां थकी आवीयुं, अचरि-
ज एह उत्तंग लाल रे ॥जग.॥४॥ गुण सघळा
अंगे कर्या, दूर कर्या सवि दोष लाला रे; वाचकजश
विजये थुण्यो, देजो सुखनो पोख लाल रे।जग. ।५।

उवोम मंडप चउ दीसे रे लोल, चौमुख प्रतिमा चार ॥मन०॥ त्रिभुवन दीपक देहरुं रे लोल, स मोवड नहीं ससार ॥मन०॥श्री०॥२॥ देहरी चउ-ग-ी दीपती रे लोल, मांढयो अष्टापद मेर ॥मन॥ भले भुहार्यो भोयरा रे लोल, सुनां उठी सवेर ॥मन०॥श्री०॥३॥ देश जाणी सो देहरां रे लोल, मोटो देश मेवाड ॥मन०॥ लाख नवाणु लगावीयां रे लोल धन धरणे पोरवाड ॥मन०श्री०॥४॥ खर-तर ग्छही मांनशु रे लोल, निरखतां सुख थाय ।मन ॥ पाच प्रासाद बीजा वळी रे लोल, जोतां पा-+ जाय ॥मन०॥ श्री०॥५॥ आज कृतारथ हु थयो र लोल, आज थयो रे आणंद॥मन०॥ यात्रा करी जिनवर तणी रे लोल, दूर गयुं दु ख दद ॥मन ॥श्री०॥ ॥मवत मोळने छोहोतरी रे लोल, मा-मर माम मोझार ॥मन०॥ राणकपुर यात्रा करी र लोल, ममयसुदर सुखकार ॥मन०श्री०॥७॥

लब्धि लही पंथ निहाळशुं रे, ए आशा अविलंब, ए जन जीवे रे जीनजी जाणजो रे, आनंदघन मत अंब. ॥ पंथडो. ॥

श्री संभवनाथनुं स्तवन.

साहिब सांभळो रे, संभव अरज अमारी; भवो भव हुं भम्यो रे, ना लही सेवा तुमारी; नरकनी गोदमां रे, तिहां हुं बहु भव भमोओ, तुम विना दुःख सह्यां रे, अहर्निश क्रोधे धमधमीओ॥ साहिब. ॥ १॥ इंद्री वश पडयो रे, पाळ्यां वृत नवी हुंशे, त्रस पण नवि गण्या रे, हणिया थावर हुंशे, वृत पण चित नवी धर्यां रे, बीजुं माचुं न बोलुं; पापनी गोठडी रे, तिहां में हैडलुं खोल्युं. ॥ साहिब. ॥ २ ॥ चोरी में करी रे, चौविह अदत्त न टाळ्युं; श्री जिन आणशुं रे, में नवी संजम पाळ्युं; मधुकरतणी परे रे, शुद्ध न अहार गवेख्यो, रसना लाल-

श्री अजीतनाथनुं स्तवन

माई मन मोह्यु रे श्री विमलाचळे रे –ए देशी

पंथडो निहाळुं रे बीजा जीनतणो रे. अजीत अजीत गुण धाम, जे तेजीत्या रे तेणे हुं जीतियो रे, पुरुष किस्युं मुज नाम ॥ पंथडो ॥ १ ॥ चरम नयण करी मारग जोवतो रे, भूल्यो सयल संसार जेणे नयणे करी मारग जोइए रे, नयण ते दिव्य विचार ॥ पंथडो ॥ २ ॥ पुरुष परपर अनुभव जोवता रे, अधो अध पुलाय, वस्तु विचारे रे जो आगमे करी रे, चरण धरण नही ठाय पंथडो तर्क विचार रे वाद परपरा रे, पार न पहोचे कोय, अभिमत वस्तु वस्तुगते कहे रे, ते विरला जग जोय ॥ पंथडो ॥ वस्तु विचारे रे दिव्य नयण तणो रे, विरह पडो निरधार तरतम जोगे रे तरतम वासना रे वासित बोध आधार ॥ पंथडो ॥ काल

रे, चरण कमळ तुज सेवा; नय एम विनवे रे, सु-
णज्यो देवाधि देवा ॥साहिब. ॥७॥

श्री सुमतिनाथनुं स्तवन.

(झांझरीआ मुनीवरनी.—ए देशी.)

सुमतीनाथ गुणस्युं मीलीजी, वाधे मुज मन
प्रीत; तेल बिंदु जेम विस्तरेजी, जळमांही भली
रीत. सोभागी जिमशुं, लाग्यो अविहड रंग ॥१॥
सज्जनशुं जे प्रीतडीजी छानी ते न रहाय; परिम-
ल कस्तुरी तणोजी, महिमा एम कहेवाय. ॥सो.॥२॥
अंगळिए नवि मेरु ढंकाए, छाबडीए रवि तेज; अं-
जली मांहे जेम गंग न माए, मुज मन तेम प्रभु
हेज. ॥सो.॥३॥ हुओ छपन अधर अरुणवर, खातां
पान सुरंग; पीवत भरभर प्रभु गुण प्याले, तेम
मुज प्रेम अभंग. ॥सो.॥४॥ ढांकी इक्षु परालस्युंजी,
न रहे लहि विस्तार; वाचकजश कहे प्रभु गुणेजी,

चे रे, विरम पींड उवेख्यो ॥साहिब ॥३॥ नरभव दोहिलो रे पामी मोह वश पडीयो, परस्त्री देखीने रे, मुज मन त्यां जइ अडीयो;काम न को सर्योरे, पापे पींड में भरीओ शुद्धबुद्ध नवी रही रे, तेणे नवी आतम तार्यो ॥ साहिब ॥ ४ ॥ लक्ष्मीनी लालचे रे में बहु दीनता दाखी, तोपण नवी भळी रे मळी तो नव रही राखी, जे मन अभिलखे रे तेह तो तेथी नासे, तृण सम जे गणे रे, तेहने नित्य रहे पासे ॥साहिब ॥५॥ धन्य धन्य ते नग रे पहनो मोह विछोडी, विषयने वारीने रे जन्ने धर्मना जोडी अभय ते में भख्या रे, रात्रीभोजन कीधा व्रत नवि पाळीया रे जे हता मुग्धी लीया ॥साहिब ॥ ॥ एम अनंता भव म भ्यो र भमता साहिब मळीयो तुम विण कोण दिय र, बोध रयण मुज गळीयो समर आपज्यो

रे, चरण कमळ तुज सेवा; नय एम विनवे रे, सु-
गज्यो देवाधि देवा ॥साहिब. ॥७॥

श्री सुमतिनाथनुं स्तवन.

(झांझरीआ मुनीवरनी.—ए देशी)

सुमतीनाथ गुणस्युं मीलीजी, वाधे मुज मन प्रीत; तेल बिंदु जेम विस्तरेजी, जळमांही भली रीत. सोभागी जिमशुं, लाग्यो अविहड रंग ॥१॥ सज्जनशुं जे प्रीतडीजी छानी ते न रहाय; परिम-ल कस्तुरी तणोजी, महिमा एम-कहेवाय.॥सो.॥२॥ अंगळिए नवि मेरु ढंकाए, छाबडीए रवि तेज; अं-जली मांहे जेम गंग न माए, मुज मन तेम प्रभु हेज. ॥सो.॥३॥ हुओ छपन अधर अरुणवर, खातां पान सुरंग; पीवत भरभर प्रभु गुण प्याले, तेम मुज प्रेम अभंग. ॥सो.॥४॥ ढांकी इक्षु परालस्युंजी, न रहे लहि विस्तार; वाचकजश कहे प्रभु गुणेजी,

तेम मुज प्रेम प्रकार. ॥सो ॥५॥

॥ श्री चद्रप्रभुजीनुं स्तवन ॥

॥ रायजी अमने हीर भांगी –ए देशी ॥

जीनजी चद्रप्रभु अवधारी के, नाथ ।नधा-
जो रे लोल वमणी विरद गरीव निवाजनी, वाचा
पाळजो रे लोल ॥ हरखे हु तम सरणे आयो के,
मुजने राखजो रे लोल, चोरटा चार चुगल जे भु
हा के तने दूरे नासजो रे लोल ॥ २ ॥ प्रभुजी
पंचनणी परसमा के, रुडी थापजो रे लोल, मोहन
मद्दर करीने मुजने, दरिशन आपजो रे लोल॥३॥
तारक तुम पाल्व गें झाल्यो के, हवे मुने तारजोरे
लोल कुनरी कुमति थइ छे केडे के, तेने दूरे वा
रजो रे लोल ॥४॥ सुदरी सुमति सोहागण सारी
के प्यारी छे घणु रे लोल, तात जीते विण जीवे,
चन्द भुवन चेरु आंगणु रे लोल ॥५॥ लखगुण

लखमण राणीए जाया के, मुज मन आवजो रे लोल; अनुपम अनुभव अमृत मीठी के, सुखडी लावजो रे लोल. ॥६॥ दीपती दोढशो धनुष परिमाण के, प्रभुजीनी देहडी रे लोल; देवनी दस पूरव लख मान के, आयुष वेलडी रे लोल.॥७॥ निगुणी निरागी पण रागी के, मनमांहे रह्या रे लोल; शुभगुरु सुमतिविजय सुपसाय के, रामे सुख लह्या रे लोल ८

श्री श्रेयांसनाथनुं स्तवन.

(करम न छुटे रे प्राणीआ—ए देशी)

तुमे बहु मित्री रे साहेबा, महारे तो मन एक॥ तुम विण बीजो रे नवि गमे, ए मुज मोटी रे टेक॥ श्री श्रेयांस कीरपा करो ॥ए आंकणी॥ मन राखो तमे सवितणां, पण किहां एक मळी जाओ; ललचावो लख लोकने, साखी सहज न थाओ ॥श्री० ॥२॥ रागभरे जन मन रहो, पण तिहुं काळ वैराग;

चित्त तुमारे समुद्रनो, कोइ न पामे रे ताग ॥ श्री० ॥३॥ एहवा शुं चित्त मेळव्यु, केळव्यु पहेलां न काइ, शेवक निपट अबुज छे, निरवहस्यो तुमे शांइ॥श्री० ॥४॥ निरोगी सुर केम मिळे, पण मळवानो एकांत, वाचक जश कहे मुज मील्यो, भगती ते कामण तंत

श्री वासुपुज्यनु स्तवन

वासुपुजय जिन त्रिभुवन स्वामी घन नामी परनामी रे, निराकार साकार सचेतने, करम करम फळ कामी रे ॥वा ॥१॥ निराकार अभेद सग्राहक, भेद ग्राहक साकारो रे दरशन ज्ञान दुभेदे चेतन, वस्तु ग्रहण व्यापारो रे ॥वा ॥२॥ कर्ता परिणामी परिणामो, कर्म जे जीवे करीए रे, एक अनेक रुप नय वादे, नियत नय अनुसरिये रे ॥वा ॥ ३ ॥ दुःख सुखरुप करमफळ जाणो, निश्चय एक आनंदो रे, चेतनता

परिणाम न चुके, चेतन कहे जिनचंदो रे. ॥वा.॥
॥ ४ ॥ परिणामी चेतन परिणामो, ज्ञान करमफळ
भावी रे; ज्ञान करमफळ चेतन कहीये, लेजो तेह
मनावी रे. ॥वा.॥५॥ आतमज्ञानी श्रमण कहावे,
बीजा तो द्रव्यलिंगी रे; वस्तु तेजे वस्तु प्रकाशे,
आनंदघने मति संगी रे. ॥ वा. ॥ ६ ॥

श्री धर्मनाथनुं स्तवन.

धर्म जीनेश्वर गाउ रंगशुं, भंग म पडशो हो
प्रीत; जीनेश्वर० बीजो मन मंदिर आणुं नहीं, ए
अम कुलवट रीत. ॥ जीनेश्वर० ॥ धर्म. ॥ १ ॥
धरम धरम करतो जग सहु फिरे, धरमनो न जाणे
हो मर्म; ॥ जीनेश्वर. ॥ धरम जीनेसर चरण गह्या
पछी, कोइ न बांधे हो कर्म. ॥ जीने० ॥ धर्म०
॥ २ ॥ प्रवचन अंजन जो सदगुरु करे, देखे परम
निधान; ॥ जीने० ॥ हृदय नयन निहाळे जग

चित्त तुमारे समुद्रनो, कोइ न पामेरे ताग ॥ श्री०
॥३॥ एहवा शुं चित्त मेळव्यु, केळव्युं पहेला न कांइ,
शेवक निपट अबुज छे, निरवहस्यो तुमे शांइ॥श्री०
॥४॥ निरोगी सुर केम मिले, पण मळवानो एकान,
वाचक जश कहे मुज मील्यो, भगती ते कामण
तन

श्री वासुपुज्यनु स्तवन

वासुपुजय जिन त्रिभुवन स्वामी घन नामी परनामीरे, निराकार साकार सचेतन,करम करम फळ कामीरे ॥वा ॥१॥ निराकार अभेद सग्राहक, भेद ग्राहक साकारो रे, दरशन ज्ञान दुभेदे चेतन, वस्तु ग्रहण व्यापारो रे ॥वा ॥२॥ कर्ता परिणामी परिणामो, कर्म ज जीवे करीए रे, एक अनेक रुप नय वादे, नियत नय अनुसरिये रे ॥वा ॥ ३ ॥ दुःख सुखरुप करमफळ जाणो निश्चय एक आनंदो रे, चेतनता

श्री शांतिनाथनुं स्तवन.

धन दीन वेळा धन घडी तेह, अचिरानो
दन जीनजी भेटस्युंजी; लहीस्युं रे सुख देखी
खचंद, विरह व्यथानां दुःख सवि भेटस्युंजी. ।१।
ाण्यो रे जेणे तुज गुण लेश, बीजो रे रस ते-
ने मन नवि गमेजी; चाख्यो रे जेणे अमी ल-
लेश, बाकसबुकस तस न रुचे केमेजी. ॥ २ ॥
ुज समकितरस स्वादनो जाण, पापकुं भगते बहु
ीन सेवीयुंजी; सेवा जे करमने जोगे तोहे, वांछे
ते समकित अमृत धुरे लख्युंजी. ॥ ३ ॥ ताहरुं
यान ते समकितरुप, तेहज ज्ञानने चारित्र तेह
छेजी; तेहथी रे जाए सघळां हो पाप, ध्याता रे
ध्येय स्वरुप होये पछेजी. ॥ ४ ॥ देखीरे अदभूत
ताहरुं रुप, अचरिजे भविकारुपी पद वरेजी; ताह-
री गत तुं जाणे हो देव, समरण भजन ते वाच-
कजश करेजी. ॥५॥

।। श्री मल्लिनाथनुं स्तवन ।।

।। शेत्रुंजय ऋषभ समोसर्या-ए देशी ।।

मृगशिर शुदि एकादशी, दिने जाया रें, त्रिभुवन भयो रे उद्योत, सेवे सूर आया रे ।।१।। सुखीया थावर नारकी, शुभ छाया रे, पवन थया अनुकुळ, सुखाळा वाया रे ।।२।। अनुक्रमे जोवन पामीया, सुणी आया रे, पूरवना षट मित्र, कही स मजाया रे ।।३।। शदि एकादशीने दिने व्रत पाया

।।मारा०।। ज्यारे पामीशुं जोख ।।जइ०।। १।। जान
लेइ जुनागढे ।।मारा०।। आव्या तोरण आप ।।जइ०।।
पशुआं पेखी पाछा वळया ।।मारा०।। जोतां न दी-
धो जवाब ।।जइ०।।२।। सुंदर आपण सरिखा ।मारा०।
जोतां नहीं मळे जोड ।।जइ०।। बोल्या अणबोल्या
करो ।।मारा०।। ए वाते तमने खोड ।। जइ०।।३ ।।
हुं रागी तुं वैरागीओ ।।मारा०।। जगमां जाणे सहु
कोय ।।जइ०।। रागी तो लागी रहे ।।मारा० वैरागी
रागी न होय ।। जइ०।।४ ।। वर बीजो हुं नवी वरुं
।।मारा०।। सघळा महेली संवाद ।।जइ०।। मोहनी-
याने जइ मळी ।।मारा०।। मोटा साथे श्या वाद
।।जइ०।।५।। गढ तो एक गिरनार छे ।।मारा०।। नर
तो छे एक श्री नेम ।।जइ०।। रमणी एक राजेमति
।।मारा०।। पूरो पाडयो जेणे प्रेम ।।जइ०।।६।। वाच-
कउदयनी वंदना ।।मारा०।। मानी लेज्यो महाराज

॥ श्री मल्लिनाथनुं स्तवन ॥

॥ सेत्रुंजय ऋषभ समोसर्या-ए देशी ॥

मृगशिर शुदि एकादशी, दिने जाया रे,
त्रिभुवन भयो रे उद्योत, सेवे सुर आया रे ॥१॥
सुखीया थावर नारकी, शुभ छाया रे, पवन थया
अनुकूळ, सुखाळ वाया रे ॥२॥ अनुक्रमे जोवन
पामीया, सुणी आया रे, पूरवना षट मित्र, कही स
मजाया रे ॥३॥ शुदि एकादशीने दिने व्रत पाय
रे, तिणे दिने केवळनाण, लहे जिनराया रे ॥४
ज्ञान विमळ महिमा थकी, सुजस सवाया रे, मल्लि
जिनेसर ध्याने, नवनिधि पाया रे. ॥५॥

॥ श्री नेमनाथनुं स्तवन॥

॥ गरबानी देशीमां ॥

जइने रहेजो मारा वाहालाजो रे, श्री गिर-
नारने गोख ॥ जइने० ॥ अमे पण तिहां आवीशु

अनुकुळ; ॥भ०॥ षट ऋतु सम काळेफळे ॥अ०॥ वायु नहीं प्रतिकुळ ॥भ०॥५॥ पाणी सुगंध सुर कुसुमनी ॥अ०॥ वृष्टी होये सुरसाल ॥ भ० ॥ पंखी दीये सुप्रदक्षिणा ॥अ०॥ वृक्ष नमे असराल ॥भ० ॥६॥ जिन उत्तम पद पद्मनी ॥ अ० ॥ सेव करे सुर कोडी ॥भ०॥ चार निकायना जघन्यथी ॥अ०॥ चैत्य वृक्ष तेम जोडी ॥भ०॥७॥

॥ श्री नेमनाथनुं स्तवन ॥

सामळीयो त्यागीने हुं तो रागी, वाला रे मारा संजमशुं रढ लागी; सामळीयो त्यागीने हुं तो रागी. ॥टेक॥वा.॥ मारो नेम नगीनानो रागी ॥वा.॥ मा.॥ सुंदर श्याम सोभागी ॥ वा. ॥ मा. ॥ संजम लीए वडभागी ॥सामळीयो ॥२॥वा.॥ घड गिरनारनी घाटे; मोहन मने मळशे हवे ए वाटे; जइ हुं तो हाथ मेलावीश माथे ॥सामळीयो ॥३॥ वा.॥

॥जइ०॥ नेम राजुल मुक्ते मळ्यां ॥मारा०॥ सार्यां आतम काज ॥जइने० ॥७॥

॥ श्री नेमनाथनु स्तवन ॥

॥ भावो भमार माहुणा, भयभगामी–र देशी ॥

निरख्यो नेमि जिणंदने, अरिहताजी राजी मति कर्यो त्याग, भगवनाजी ब्रह्मचारी सयम ग्र ह्मा ॥अ०॥ अनुक्रमे थया वितराग ॥भ०॥१॥ चामर चक्र सिहासन ॥अ०॥ पाद पीठ संयुक्त ॥भ०॥ छत्र चाले आकाशमां ॥अ०॥ देव दुंदुमी वर उत्त ॥भ० ॥ २ ॥ महम जोयण ध्वज सोहतो ॥अ०॥ प्रभु आगळ चालत ॥भ०॥ कनक कमल तव उपरे ॥अ०॥ विचरे पाय ठवन ॥भ०॥३॥ चार मुखे दीये देशना ॥अ०॥ त्रण गढ झाक झमाल ॥ भ०॥ केम रोम श्मश्रु नखा ॥अ०॥ वाधे नहीं कोइ काळ ॥भ ॥४॥ कांटा पण उंधा होय ॥अ०॥ पंच विषय

अनुकुळ; ॥भ०॥ षट ऋतु सम काळेफळे ॥अ०॥
वायु नहीं प्रतिकुळ ॥भ०॥५॥ पाणी सुगंध सुर कु-
सुमनी ॥अ०॥ वृष्टी होये सुरसाल ॥ भ० ॥ पंखी
दीये सुप्रदक्षिणा ॥अ०॥ वृक्ष नमे असराल ॥भ०
॥६॥ जिन उत्तम पद पद्मनी ॥ अ० ॥ सेव करे
सुर कोडी ॥भ०॥ चार निकायना जघन्यथी ॥अ०॥
चैत्य वृक्ष तेम जोडी ॥भ०॥७॥

॥ श्री नेमनाथनुं स्तवन, ॥

सामळीयो त्यागीने हुं तो रागी, वाला रे मारा
संजमशुं रढ लागी; सामळीयो त्यागीने हुं तो रा-
गी. ॥टेक॥वा.॥ मारो नेम नगीनानो रागी ॥वा.॥
मा.॥ सुंदर श्याम सोभागी ॥ वा. ॥ मा. ॥ संजम
लीए वडभागी ॥सामळीयो ॥२॥वा.॥ घड गिरना-
रनी घाटे; मोहन मने मळशे हवे ए वाटे; जइ
हुं तो हाथ मेलावीश माथे ॥सामळीयो ॥३॥ वा.॥

मा ॥ जइ रे हवे राजुल नेमनी पासे, लीए रे हवे संजम अति उल्लसे, हांरे नेमनाथ पहेली शिव जाशे ॥सामळीओ ॥४॥ वा ॥ मा ॥ दंपती शिवसुख मळीओ ॥ वा ॥मा ॥ विरह दावानल टळीओ ॥ वा मा ॥ अगरो लग्गो गुण भरीयो ॥ सामळीओ ॥५॥वा ॥मा ॥ कहे दीप सुणो एक मोरी ॥ वा ॥ मा ॥ तुमे तारी राजुल नारी ॥वा ॥मा ॥ तुमे ह मने करो मोहवारी ॥सामळीओ ॥६॥

॥ श्री पार्श्वनाथनु स्तवन ॥

अंतरजामी सुण अलवेसर, महिमा त्रिजग तुमारो साभळीने हु आव्यो तीरे, जनम मरण दु:ख वारो सेवक अरज करे छे राज, अमने शिवसुख आपो ॥१॥ सहुकोना मनवछित पूरो, चिंता सहुनी चुरो एवु बिरुद छे राज तमारु, केम राखोछो दूर ॥सेवक॥२॥ सेवकने वल्वलतो देखी, मनमां

महेर न धरशो; करुणासागर केम कहेवाशो, जो उपकार न करशो. ॥शेवक.॥३॥ लटपटनुं हवे काम नही छे, प्रत्यक्ष दरीसर्न दीजे; धुआडे धीजुं नहिं साहिब, पेट पडया पतीज ॥शेवक॥४॥ श्री संखेश्वर मंडण स्वामी, विनतडी अवधारो; कहे जिन हर्ष मया करी मुजने, भवसागरथी तारो ।शेवक।५।

श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन.

रातां जेवां फुलडांने, सामळ जेवो रंग; आज तारी आंगीनो, कांइ अजब बन्यो छे रंग. प्यारा पासजी हो लाल, दिनदयाळ मुने नयणे निहाल ॥ ए आंकणी. ॥१॥ जोगीवाडे जागतो ने, मातो धिंगडमल्ल; सामळो सोहामणोने जीत्या आडे मल्ल प्यारा. ॥२॥ तुं छे मारो साहीबोने, हुं छुं तारो दास, आश पूरो दासनी, कांइ सांभळी अरदास ॥प्यारा॥३॥ देव सघळा दीठ तेमां, एक तुं

मा ॥ जइ रे हवे राजुल नेमनी पासे, लीए रे हवे संजम अति उलासे, हांरे नेमनाथ पहेली शिव जाशे ॥मामळीओ ॥४॥ वा ॥ मा ॥ दंपती शिवसुख मळीओ ॥ वा ॥मा ॥ विरह दावानल टळीओ ॥ वा मा ॥ अगरो लगो गुण मरीयो ॥ सामळीओ ॥५॥वा ॥मा ॥ कहे दीप सुणो एक मोरी ॥ वा ॥ मा ॥ तुमे तारी राजुल नारी ॥वा ॥मा ॥ तुमे ह मने करो मोहवारी ॥सामळीओ ॥६॥

॥ श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन ॥

अंतरजामी सुण अलवेसर, महिमा त्रिजग तुमारो साभळीने हु आव्यो तीरे, जनम मरण दु:ख वारो सेवक अरज करे छे राज, अमने शिवसुख आपो ॥१॥ सहुकोनां मनवछित पूरो, चिंता सहुनी चुरो एवु बिरुद छे राज तमारुं, केम राखोछो दूर ॥सेवक॥२॥ सेवकने वलवलतो देखी, मनमां

महेर न धरशो; करुणासागर केम कहेवाशो, जो उपकार न करशो. ॥शेवक.॥३॥ लटपटनुं हवे काम नही छे, प्रत्यक्ष दरीसन दीजे; धुआडे धीजुं नहीं साहिब, पेट पडया पतीज ॥शेवक॥४॥ श्री संखेश्वर मंडण स्वामी, विनतडी अवधारो; कहे जिन हर्ष मया करी मुजने, भवसागरथी तारो ।शेवक।५।

श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन.

रातां जेवां फुलडांने, सामळ जेवो रंग; आज तारी आंगीनो, कांइ अजब बन्यो छे रंग. प्यारा पासजी हो लाल, दिनदयाळ मुने नयणे निहाल ॥ ए आंकणी. ॥१॥ जोगीवाडे जागतो ने, मातो धिंगडमल्ल; सामळो सोहामणोने जीत्या आडे मल्ल प्यारा. ॥२॥ तुं छे मारो साहीबोने, हुं छुं तारो दास, आश पूरो दासनी, कांइ सांभळी अरदास ॥प्यारा॥३॥ देव मधला दीठा तेमां, एक तं

अचल, लाखेणुं छे लरकु ताहरुं, देखी रीझे द्रील ॥प्यारा ॥४॥ कोइ नमे पीरने, ने कोइ नमे राम, उदयरत्न कहेरे प्रभु मारे तुमशु काम ॥ प्यारा पासजी हो लाल ॥५॥

॥ श्री अजरापार्श्वनाथनु स्तवन ॥

(गरबानी देशी)

हांरे मारे आजनी घडी ते रळियामणी जो, अजरापासजी पूज्यानी वधामणी जो ॥मारे आज नी०॥ १ ॥ पूरो पूरो रे रोमाशण साथीओ जो, मारे मदिरे पधारो पास हाथीओ जो ॥मारे आज ॥२॥ हु तो मोतीडाना चोक पूरावती जो, अजरापासजीनी आंगीओ रचावती जो ॥ मारे आज ॥३॥ हुं तो चवलीना थभ रोपावतीजो, अजरापासजीने पधरावतीजो ॥ मारे आज ॥४॥ कहे रुपचंद स्वामिनो टीन्डोजो, मारा हृदयकमळलागे मीन्डोजो ॥मारे आज ॥५॥

॥ श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन ॥

प्यारो लागे मने सारो लागे, दरीशनमां गंभीरोजी ॥प्यारो लागे. ॥ सोना केरी झारीयां ने मांही भर्या पाणी, न्हवण करावुं मेरा जीनजीके अंग ॥ दरिशन०॥ केशर चंदन भर्यां रे कचोळां, पूजा करुं मेरा प्रभुजी के अंग ॥दरिशन० ॥ धुप ध्यान घटा अनुहद हे, लळी लळी शीष नमावत हे ॥दरिशन० ॥ फुल गुलाबकी आंगी बनी हे; हार पहेरावुं मेरा जीनजीके अंग ॥दरिशन०॥ आनंदघन प्रभु चल पंथमें, ज्योतिमे ज्योत मीलावत हे.

॥ श्री पार्श्वनाथनुं स्तवन ॥

॥ रघुपति राम हृदयमां रहेजो रे—ए देशी ॥

आवो रे आवो पासजी मुज मळीया रे, मारा मनना मनोरथ फळीआ ॥ आवो रे आवो पासजी मुज मळीया रे ॥ ए आंकणी. ॥ तारी मुरत

मोहनगारी रे, सउ संघने लागे छे प्यारी रे, तमने मोही रह्यां सुर नरनारी ॥आवो रे आवो ॥१॥ अलवेली मुरत प्रभु ताहरी रे, तारा मुखड़ा उपर जाउं वारी रे, नाग नागणीनी जोड उगारी ॥ आवो रे आवो ॥२॥ धन्य धन्य देवाधी देवा रे, सुर लोक करे छे सेवा रे, अमने आपोने शिवपुर मेवा ॥ आवो रे आवो ॥३॥ तमे शिवरमणीना रसिया रे जइ मोक्षपुरीमां वसीया रे, मारा हृदयकमळमां वसिया ॥ आवो रे आवो ॥४॥ जे कोइ पार्श्वतणा गुण गाशे रे, तेना भवोभवनां पातिक जाशे रे, तेना समकित निरमळ थाशे ॥आवो रे आवो ।५। प्रभु त्रेवीसमा जीनराया रे, माता वामादेवीना जाया रे अमने दर्शन दोनी दयाळ ॥ आवो रे आवो ॥६॥ हु तो लळी लळी लागु पाय रे, मारा उग्मा ते हरख न माय रे, एम माणिकविजय गुण गाय ॥आवो रे आवो ॥७॥

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन.॥

वीरजी सुणो एक विनती मोरी, वात विचारो तुमे घणी रे ॥ वीर मने तारो महावीर मने तारो, भवजळ पार उतारोने रे ॥ परिभ्रमण मे अनंता रे कीधा, हजुए न आव्यो छेडलो रे॥तुमे तो थया प्रभु सिद्ध निरंजन, हमे तो अनंता भव भम्यारे ॥ वीर मने.॥१॥ तुमे हमे वार अनंति भेळा, रमीआ संसारिपणे रे ॥ तेह प्रीत जो पूरण पाळो, तो हमने तुम सम करो रे ॥वीर.॥२॥ तुम सम हमने जोग न जांणो, तो कांइ थोडुं दीजीए रे॥ भवोभव तुम चरणनी शेवा, पामी हमे घणुं रीजीए रे ॥वीर.॥३॥ इंद्रजाळीओ कहेतो रे आव्यो, गणधर पद तेहने दीओरे ॥ अर्जुनमाळी जे नर पापी, तेहने जिन तमे उद्धर्यो रे ॥वीर.॥४॥ चंदनबाळाए अडदना बाकुल, पडिलाभ्या तुमने प्रभुरे ॥ तेहनी

साहुनी साची रे कीधी, शिववधु साथे मेळवी रे ।वीर ॥५॥ चरणे चंदकोशीयो डशीयो, कल्प आठमे ते गयो रे, गुण तो तमारा प्रभु मुखथी सुणीने आवी तुम सनमुख रह्यो रे ॥वीर ॥ ६॥ निरंजन प्रभुनाम धरावो, तो सहुने सरखा गणो रे॥ भेद भाव प्रभु दूर करीने, मुजशु रमो एकमेकशुं रे ॥वीर ॥७॥ मोडा वेला तुमहीज तारण, हवे विलंब शा कारणे रे ॥ ज्ञानतणा भवना पाप मीटावो, वारी जाउ वीर तोरा वारणेरे ॥वी ॥८॥

॥ श्री महावीरस्वामीनु स्तवन ॥

गंगाजळे. ते छीलर जळ नवि पेसे रे ॥ जे माल-
ती फुले मोहीआ, ते बावळ जइ नवि बेसे रे ॥गी.
॥३॥ एम अमे तुम गुण गोठशुं, रंगे राच्या ने
वळी माच्या रे ॥ ते केम परसुर आदरे, जे पर-
नारी वश राच्या रे ॥गी.॥ ४॥ तुं गति तुं मति
आशरो, तुं आलंबन मुज प्यारो रे ॥ वाचकजश
कहे माहरे, तुं जीव जीवन आधारो रे ॥गी. ५

॥ श्री महावीरस्वामीनुं स्तवन ॥

सिद्धारथना रे नंदन वीनवुं, विनतडी अव-
धार ॥ भव मंडपमां रे नाटक नाचीयो, हवे मुज
दान देवराय ॥ सि. ॥१॥ त्रण रतन मुज आपो ता-
तजी, जेम नावे संताप ॥ दान देअंतां रे प्रभु को-
शल परे, आपो पदवी आप ॥ सि. ॥२॥ चरण अं-
गूठे ते मेरु कंपावीया, मोडयां सुरनाज मान; अष्ट
करमना ते झघडा जीतवा, दीधां वरशीदान ॥ सि.

॥३॥ सासन नायक शिवसुख दायक, त्रिसला कुखे रतन ॥ सिद्धारथना रे वंश दीपावीया, प्रभुजी तम ने धन्य धन्य ॥सि ॥४॥ वाचकशिखरे किरतीविजप गुरु, प्रणमु तास पसाय ॥ धरमतणा ए जिन चोवी समा, विनयविजय गुण गाय ॥ सि ॥ ५ ॥

॥ श्री विरजीन स्तवन ॥

(फतमम्नी देसी)

जगपति तारक श्री जिनदेव, दासनो दास छुं ताहरो ॥ जगपति तारक तु किरतार, मनमोहन प्रभु माहरो ॥१॥ जगपति ताहरे तो भक्त अनेक, महारे तो एकज तुं धणी ॥ जगपति वीरामा तुं महावीर, सुरत तहारी सोहामणी ॥२॥ जगपति त्रिसलाराणी नो तु तन, गधारचंदर गाजीओ ॥ जगपति सि द्धारथ कुळ-शणगार, राज राजेश्वर राजियो ॥३॥ ज गपति भक्तोनी भागे छे भीड, भीडपड रे प्रभु वा-

रिए ॥ जगपति तुंही प्रभु आगम अपार, समज्यो न जाये मुज सारीए ॥४॥ जगपति उदय नमे कर-जोड, सत्तर नेव्याशी समकीयो ॥ जगपति खंबाय-त जंबुसर संघ भगवंत भावशुं भेटीयो ॥ ५ ॥

॥ स्तवन ॥

जगत गुरु जिनवर जयकारी, सेवो तुमेभा-वे नरनारी; आशा रे एनी चोराशी वारी ॥जगत॥ ए आंकणी॥१॥ जळचंदन कुसुमे करीए, धुप दीप अक्षत भरीए; नैवेद फळ आगळ धरीए ॥जगत।२। थै थै भावपूजा सारी, नाटक गीतने मनोहारी; ती-र्थां सुधी करो हितकारी ॥ज.॥ ३ ॥ भावथी दीव्य पूजा करशे, ते भवसायरने तरशे; सरस शीवसुंद-रीने वरशे ॥ज.॥४॥ वीस उदेसाथी सार, सुत्र नि-शि थशे मनोहार; भणी रुपविजय लहो पार ।ज.।५।

॥ स्तवन ॥

आवो आवो जसोदाना कंथ, अम घेर आवो

रे, भगती वच्छल भगवत नाथ शे नावो रे॥ एम
वदन बाह्याने बोलछे प्रमु आवी रे, मुठी बाकुळ
माटे पाछा वळी बोलावी रे ॥आवो,॥१॥ संकेत क-
रीने स्वामी गया तमे वनमां रे, थइ केवळी केवळी
कीध, धरी जो मनमां रे ॥ एम केसरकेरा कीच
करीने पुजु रे, तोए पहेले व्रत अतिचार थकी हु
भ्रुजु रे ॥ आवो ॥२॥ जीवहिंसाना पच्चखाण थु-
लथी करीए रे, दुविहं तिविहंनो पाठ सदा अनुस
रीए रे॥ वा-गी बोळो विदल निशिभक्ष हिंसा टाळु
रे, सवा विश्वाकेरी जीवदया नित्य पाळुरे॥आवो
॥३॥ द-ग चंदरवा दश ठाम बांधी रहीए रे, जीव
जाए एहवी वात कोने न कहीए रे ॥ वध बधन
ने छवीच्छेद भार न भरीए रे, भात पाणीनो वी
च्छेद पशुने न करीए रे॥आवो॥४॥ लोकीक देव
गुरु मिथ्यात त्यामी मेढे रे, तुम आगळ सुणतां

आज होय वीच्छेदे रे ॥ चोमासे पण बहु काज जयणा पाळु रे, पगले पगले महाराज व्रत अजवाळुं रे ॥आवो. ॥५॥ एक श्वासमांही सो वार समरुं तमने रे, चंदनबाळा जेवुं सार आपो अमने रे ॥ माळी हरीबळ फळदाय, ए व्रत पाळी रे. शुभवीर चरण सुपसाय, नित्य दीवाळी रे ॥आवो. ॥ ६ ॥

॥ स्तवन ॥

(सुण गोवालणी–ए देशी)

हो साहेबजी परमातम पूज्यानुं फळ मुज आपो; हो साहेबजी लाखेणी पूजारे सें फळ नापो. ॥ए आंकणी॥ उत्तम उत्तम फळ हुं लावुं, अरिहांने आगळ मुकावुं; आगम विधि पूजा विरचावुं, उभो रहीने भावना भावुं ।हो०।१। जिनवर जिन आगम एक रुपे, सेवंतां न पडो भव कुपे; आराधन फळ तेहनां कहीए, आ भवमांहि सुखिया थइए ।हो० ।२।

परभव सुरलोके ते जावे, इंद्रादिक अप्सर सुख पा- वे, तिहां पण जिन पूजा विरचावे, उत्तम कुळमां जइ उपजावे ॥हो०॥३॥ तिहां राज्यरिद्धि परिकर रंगे, आगम सुणता सदगुरु सगे, आगमशु राग वळी घरता, जिन आगम जिन पूजा करता ॥हो०॥४॥ सिद्धांत लखावीने पूजे, तव कर्म सकल दूरे धुजे, लहे केवळ चरण घरम पामी, शुभवीर मळे जो वि श्रामी ॥हो०॥५॥

॥ स्तवन ॥

रे जीव जिनधर्म कीजीए, धर्मना चार प्रकार, दान शियळ तप भावना, जगमां एटलु सार ॥ रे जीव०॥१॥ वरस दिवसने पारणे, आदिश्वर अणगार, इक्षुरस वहोरावीया, श्री श्रेयांसकुमार ॥रे जीव०॥२॥ चपापोळ उघाडवा, चारणीए काढयां नीर, सती सु भद्रा जश थयो, शियळ मेरु गंभिर ॥रे जीव०॥३॥

तप करी काया शोषवी, सरस नीरस अहार, वीर जीनंदे वखाणीओ, धन धन धन्नो अणगार ।।रेजीव ।।४।। अनित भावना भावतां, धरतो निर्मळध्यान; भरत आरिसा भुवनमां, पाम्या केवळज्ञान ।।रेजीव. ।।५।। ए जिन वदत सुरतरु समो, जेनां फळ छे सारः समयसुंदर कहे सेवजो, जैनधर्म मुक्ति दा-तार ।।रे जीव० ।।७।।

॥ स्तवन ॥

अनीहांरे धुप धरो जीन आगळे रे, कृश्नागर धुप दशांग श्रेणी भली गुणठाणनी रे; अनीहांरे धुप धाणुं ते रत्ने जडयुं रे, घडयुं जात्यमइ कनकां-ग ।श्रेणी०।धुप धरो.।।१।। अनीहांरे मुनीवर रुप न दाखवेरे, थीती बंध पुरवनी रीत ।।श्रेणी.।। अनी-हांरे बंधोदय गुणठाणे पंचमेरे, हये खायक शेणी वदीत्त ।श्रेणी.।धुप.।२। अनीहांरे सोळ सामंतने

मोळशी रे, वच्चे घेरी हण्या लही लाग ।।श्रेणी०
अनीहारे नाठा आठे सेनापती रे, नव मान बीजे
भाग ।श्रेणी ।धुप ।।३।। अनीहारे चउमाशा लगे ए
रहे मरणे नरनी गती जाण ।श्रेणी । अनीहारे र
जरेखा मम क्रोध ठेरे, कउ थंभ ममाणे मान ।श्रेणी
।।धुप ।।४।। अनहारे माया गोमुत्र सारखी रे, छे
लोभ ते स्वजण रंग ।। श्रेणी ।। अनीहारे मुनीवर
मोह ते माचवे रे, रही श्री शुभवीरने सग ।श्रे ।५।

।। चक्रेश्वरीमातानु स्तवन ।।

(मार मारं र गुरुच बहेर—ए देशी)

अल्वेळी रे चक्रेश्वरी मात, जोवाने जइए,
जम सोवनवर्णि गात्र, जोवाने० हारे जम इद्र करे
बहु मान जोवाने० ।।ए आंकणी।। आ जोवारे ज
इए न पावन थइए देखी मन गहगहीए रे।। एक
निरंय बीजी जगदंबा, वंदीने संपद लहीए ।।जो०

॥१॥ अष्ट भुजाळी अति लटकाळी, मृगपति वाहनवाळी रे॥ जिन गुण गाती लेती ताळी, तिरथनी रखवाळी ॥जो०॥२॥ श्री सिद्धाचळ गिरिपर राजे, देव देवी सउ माजे रे॥ रंगीत जाळी गोख विराजे, घंट घडीआळां वाजे. जो०॥३॥ घाटडी लाल गुलाल सोहावे. पीळां रातां चरणां रे॥ बहु शोभे छे जग जननी ने, केसर कुमकुम वरणां ॥जो० ॥४॥ बांहे बाजुबंध बेरखा बिराजे, कोटे नवसेरो हार रे॥ केडे कटीमेखळा रणझणके, हीरा झळके सार ॥जो०।५। नाके मोती उज्वळ वरणां, कंठे नवसेरो हार रे॥ रत्नजडित दोय झांझर झळके, घुघरीए झमकार ।जो०।६। श्री सिद्धाचळ पुंडरगिरिपर, ज्यां जगदंबानो वास रे॥ जे कोइ ए तिरथने सेवे, तेनी पूरशे आश ।जो०।७। देश देशना नाना मोटा, संघवी संघ लेइ आवे रे॥ ते सहु पहेलां श्रीफळ चुं-

दही, जग जननीने वधावे ।।जो०।८। सधवी सध-
तणी रखेवाळी, बहु शोभा छे सारी रे ।। दीपविज
य कहे मंगळिक करजो, शासननी रखेवाळी ।।९।।

॥ श्री पजुपणनुं स्तवन ॥

पर्व पजुपण आवीयां रे लाल, कीजे घणु धर्म
घ्यानरे ।भविकजन आरंभ सकल निवारीयेरे लाल,
जीवा दीजे अभयदान रे ।भ०।पर्व०।१। सघळा मा
समां मास वडो रे लाल, भाद्रवमास सुमास रे ।भ०।
तेहमां आठ दीन रुअडा रे लाल, कीजे सुकृत उ
ल्लास रे ।।भ०।।पर्व ।२। खांडण पीसण गारना रे लाल,
नावण धोवण जेह रे ।।भ०।। एवा आरंभने टाळीए
रे लाल वळी सुख अछेह रे ।।भ०।।पर्व ।३। पुस्तक
वासीने राखीए रे लाल, ओच्छव करीए अनेक रे
।।भ०।। घर सारु वित्त वावरो रे लाल, हइडे आणी
विवेक रे ।। भ० ।। पर्व ।। ४ ।। पूजी अरचीने

आणीए रे लाल, सदगुरुनी पास रे ॥ भ० ॥
ढोल ददामण फेरीया रे लाल, मंगळिकगावो भा-
स रे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ५ ॥ श्रीफळ सरस सोपा-
रीयो रे लाल, दीजे स्वामीने हाथ रे ॥ भ० ॥
लाभ अनंता बतावीया रे लाल, श्रीमुख त्रिभुवन
नाथ रे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ६ ॥ नव वांचना श्री
सूत्रनी रे लाल, सांभळो शुद्धे भाव रे ॥ भ० ॥
स्वामिवत्सळ कीजीए रे लाल, भवजळ तरवा नाव
रे ॥ भ० ॥ पर्व. ॥ ७ ॥ चित्ते चैत्य झुहारीए रे
लाल, पूजा सत्तर प्रकार रे ॥ भ० ॥ अंगपूजा स-
दगुरु तणी रे लाल, कीजीए हरख अपार रे ॥भ०
॥ पर्व. ॥ ८ ॥ जीव अमार पळावीए रे लाल, ते
हथी शिवसुख होय रे ॥ भ० ॥ दान संवतसरी दी-
जीए रे लाल, इण समो पर्व न कोइ रे ॥ भ० ॥
पर्व. ॥ ९ ॥ काउस्सग्ग करी सांभळो रे लाल. आ-

गम आपणे कान रे ॥ भ० ॥ छठ्ठ अठ्ठम तपशा करो रे लाल, कीजे उज्वळ ध्यान रे ॥ भ० ॥पर्व ॥ १० ॥ इण विध आराधशे रे लाल, लेशे सुख नी कोड रे ॥ भ० ॥ मुक्तिमदिरमां मालशे रे लाल, मुनि हम नमे करजोड रे ॥ भ० ॥पर्व

॥ दिवाळीनु स्तवन ॥

मारे दिवाळी रे थइ आज, प्रभु मुख जोवाने सार्या सर्या रे सेवकना काज, भवदु ख खोवाने ॥टेक॥ महावीरस्वामी मुगते पहोंत्या, गौतम केवळज्ञान रे धन अमावास्या दीवाळी मारे, विर प्रभु निरवाण ॥ जिन ।१। चारित्र पाळ्या निरम ळान गळ्या विषय कषाय रे, एवा मुनिने वंदीए जो उतारे भवपार ॥ जिन ॥२॥ बाकुळ वोर्या वीरजीन तारी चन्दनबाळा रे केवळ लइ प्रभु मुगते पहोंच्या पाम्या भवनो पार ॥ जिन ॥३॥ एवा मु

निने वंदीए जे, पंच ज्ञाने धरता रे; समवसरण देइ देशना रे, प्रभु तार्या नर ने नार ॥ जि. ॥४॥ चोवीसमा जिनेश्वरुने, मुगतितणा दातार रे; करजोडी कवि एम भणे रे, म्हारो दुनिआ फेरो टाळ ।जि.।५।

॥ दीवाळीनुं स्तवन ॥

(वालाजीनी वाटडी अमे जोतां रे—ए देशी.)

जय जिनवर जग हितकारो रे, करे शेवा सुर अवतारी रे; गौतम पमुहा गणधारी, सनेहि वीरजो जयकारी रे ।१। अंतरंग रिपुने त्रासे रे, तप कोपा टोपे निवासे रे; लह्युं केवळनाण उल्लासे ॥ सनेहि० २॥ कटीलंके वाद वदाय रे, पण जिन साथे न घटाय रे; तिणे हरिलंछन प्रभु पाय ॥ सनेहि० ।३। सवि सुर बहु थेइ थेइकारा रे, जळपंकजनी परे न्यारा रे; तजी त्रष्णा भोग विकारा ॥सनेहि०॥४॥ प्रभु देशना अमृतधारा रे, जैन धर्म विषे रथकारा

२ जेणे तार्या मेघकुमारा ॥ सनेहि० ॥५॥ गौतमने केवळ आली रे, वर्या घातिए शिव वरमाळी रे, करे उत्तम लोक दीवाळी ॥सनेहि०॥६॥ अतरंग अलछ निवारी रे, शुभ सज्जनने उपगारी रे, कहे वीर विमु द्दिनकारी ॥ सनेहि० ॥ ७ ॥

पाचमनु स्तवन

पचमी तप तमे करो रे प्राणी, जेम पामो निर्मल ज्ञान रे पहेलुं ज्ञान ने पछी क्रिया, नही कोइ ज्ञान समान र ।.पचमी ॥१॥ नदीसूत्रमा ज्ञान वखाण्यु ज्ञानना पाच प्रकार र, मति श्रुत अवधि ने मन पर्यव केवल ए उदार रे ॥ पचमी ॥२॥ मति अट्ठावीस श्रुति चउदह वीस अवधि छे असंख्य प्रकार र दाय मन मन पर्यव दाग्यु केवळ एक उदार र ॥पचमी ॥३॥ चद्र सूर्य ग्रह नक्षत्र तारा, एकथी एक अपार र केवळज्ञान समु नहीं कोइ,

लोकालोक प्रकाश रे ।।पंचमी.।।४।। पारश्वनाथ प्रसाद करीने महारी पूरो उमेद रे, समयसुंदर कहे हुं पण प्रणमुं, ज्ञाननो पांचमो भेदरे ।।पंचमी.।५।

आठमनुं स्तवन.

हांरे मारे ठाम धरमना साडा पचवीश देशजो, दीपे रे त्यां देश मगध सहुमां शिरे रे लोल; हांरे मारे नयरी तेमां राजगृही सुविशेषजो, राजे रे त्यां श्रेणिक गाजे गजपरे रे लोल ।।१।। हांरे मारे गाम नगर पुर पावन करता नाथजो, विचरंतां तिहां आवी वीर समोसर्यारे लोल; हांरे मारे चौद सहेस मुनिवरना साथे साथजो, सुधारे तप संयम शियळे अलंकर्या रे लोल ।।२।। हांरे मारे फुल्या रसभर झुल्या अंब कदंबजो, जाणुं रे गुण शीलवन हसि रोमंचिओ रे लोल; हांरे मारे वाया वाय सुवाय तिहां अविलंबजो, वासे रे परिमल चिहुं पासे

सचिओ रे लोल॥३॥ हारे मारे देव चतुर्विध आवे कोडाकोडजो, त्रिगडु रे मणि हेम रत्ननु ते रचे रे लोल, हांरे मारे चोशठ सुरपति सेवे होडाहोडजो, आगेरे रस लागे इद्राणी नचेरे लोल॥४॥हांरे मारे मणिमय हेम सिंहासन वेठा आपजो,ढाळेरे सुर चामर मणि रत्ने जडया रे लोल,हारे मारे सुणतां दुंदुभिनाद टळे सवि पापजो, वरसे रे सुर फुल सरस जानु अडया रे लोल ॥ ५ ॥ हारे मारे ताजे तेजे गाजे घन जेम लुवजो, राजे रे जिनराज समाजे धर्मनेरे लोल, हांरे मारे निरखी हरखी आवे जन मन लुवजो, पोपे रे रस न पडे घोपे मममां रे लोल ।६। हारे मारे आगम जाणी जिननो श्रेणि कराायजो, आयो रपरिवरियो हय गय रथ पायगे रे लोल हांरे मारे देइ प्रदक्षिणा वदी वेठो ठायजो, सुणवा रे जिनवाणी मोटे भाग्ये रे लोल ।७। हारेमारे

त्रिभुवन नायक लायक तव भगवंतजो, आणी रे जन करुणा धर्मकथा कहे रे लोल; हांरे मारे सहज विरोध विसारी जगना जंतजो; सुणत्रा रे जिनवाणी मनमां गहगहे रे लोल ॥ ८ ॥

एकादशीनुं स्तवन.

जगपति नायक नेमि जिणंद, द्वारिका नगरी समोसर्या; जगपति वंदवा कृष्ण नरिंद, जादव कोडशुं परिवर्या ।१। जगपति धीगुण फुल असुल, भक्ति गुणे माळा रची; जगपति पूजी पूजे कृष्ण, क्षायिक समकित शिवरुची ।।२।। जगपति चारित्र धर्म अशक्त, रक्त आरंभ परिग्रहे; जगपति मुज आतम उद्धार. कारण तुम विण कोण कहे ।।३।। जगपति तुम सरिखो मुज नाथ, माथे गाजे गुण तीलो; जगपति कोइ उपाय बताव, जेम करे शिववधु कंतलो ।।४।। नरपति उज्ज्वल मागशिर मास, आराधो एकादशी; नरपति एकसोने पंचास, कल्याणक

तिथि उल्लमी ।५। नरपति दश क्षेत्रे त्रण काळ,
चोवीशी त्रीशे मळी, नरपति नेवुं जिननां कल्या
ण, विवरी कहुं आगळ वरी ॥६॥ नरपति अर दिक्षा
नमि नाण, मल्ली जन्म व्रत केवळी, नरपति वर्त्त-
मान चोवीशी मांहे, कल्याणक आवली ॥७॥ न
रपति मौनपणे उपवास, दोढशो जपमाळ गणो,
नरपति मन वच काया पवित्र, चरित्र सुणो सुव्रत
तणो ॥८॥ नरपति दाहिण घातकीखंड, पश्चिमदिशि
इक्षुकारथी नरपति विजयपाटण अभिधान, साचो
नृप प्रजापाळथी ॥९॥ नरपति नारी चंद्रावती तास,
चद्रमुखी गजगामिनी नरपति श्रेष्ठी शुर विख्यात,
शीयल सलीला कामिनी ॥१०॥ नरपति पुत्रादिक
परिवार सार भूषण चीवर धरी, नरपति जाये नि
त्य जिन गेह नमन स्नवन पूजा करे ॥११॥ नर-
पति पोष पात्र सुपात्र, सामायिक पोषध वरे,नरपति
देववदन आवश्यक, काळ वेळाए अनुसरे ॥१२॥

काया अने जीवनो संवाद.

खमाच काफी.

चेते तो चेताबुं तने रे, पामर प्राणी–ए देशी.

काया जीवने कहे छे रे ओ प्राणपती, लाड तो लडाव्यां सारां, कदी न कर्या टुंकारा; आज तो रीसाणा प्यारा रे. ओ प्राण०॥१॥ भेळा बेशीने जमाडी, बाग बगीचाने वाडी; फेरवी बेसाडी गाडी रे. ओ प्राण० ॥२॥ अत्तर फुलेल चोळी, केसर कसुंबा घोळी; रम्या रंग रस रोळी रे. ओ प्राण० ॥३॥ शणगार तो सजावी, आभुषणोने पहेरावी मोज मनने करावी रे. ओ प्राण० ॥४॥ रोज तो हसीने रहेता, पाणी साटे दुध देता; आज मौन धारी बेठा रे. ओ प्राण०॥५॥ सुजननी एवी रीती जेनी साथे करे प्रीती. वगडे न मूके रोती रे. ओ प्राण०॥६॥ करुं छुं हुं कालावाला, मुजने न मुंको वहाला; साथे राखोने छोगाळा रे. ओ प्राण० ॥७॥

जीव अने कायानो सवाद

चेते तो चेताबु तने रे मामर प्राणी–ए देशी

जीव कायाने सुणावे रे, आ काया भोळी काया तु कामणगारी, पासमां पड्यो हुं तारी, प्रभुन मुकया विमारी रे ओ काया ॥१॥ तारी साथे प्रीति करी, जरी न वेठो हु ठरी, पापनी में पोट भरी रे ओ काया ॥२॥ घणी वार समजावी हजीली न मान आवी, मुजने दीओ डुबावी रे- ओ काया ॥३॥ नीतिनो प्रवाह तोडयो, अनीति ना पथ जोडयो, मज्जननो संग छोडयो रे ओ काया ॥४॥ मदगुणन निवार्या, दुर्गुणने वधार्या, कथन न कान धार्या रे ओ काया ॥५॥ आतमा हुं चि[illegible] [illegible] तु दोमे छे गदी, तारी सगे रह्या म[illegible] [illegible] ओ काया ॥ ॥ मोबते असर आवे, लसण[illegible] [illegible] कस्तुरी सुगध जावे रे ओ काया [illegible] ॥[illegible] [illegible] नारी मंगे, रम्यो पररामा रंगे, कुडा

कृत्य कीधां अंगे रे, ओ काया.॥८॥ पारकी थापण राखी, आळ ओर शीर नांखी; जुठी में तो पुरी साखी रे. ओ काया. ॥९॥ प्राण पांजरामां प्यारी, रह्यो छुं करार धारी; काया नावे कोइ ह्वारी रे. ओ काया.॥१०॥ मारो छेडो छोडो काया, कारमी लगाडो माया; ताराथी भोळा ठगाया रे. ओ काया. ॥११॥ कायानी मायाने छोडी, शुकराज गया उडी, प्राण पिंजराने त्रोडीरे. ओ काया, ॥१२॥ अनितिना काम तजो, निंदा तजी प्रभु भजो; सांकळानी शीख सजो रे. ओ काया. ॥१३॥

॥ स्तवन ॥

पीलु धनाश्री—तानो भरुसो नथी रे—ए देशी

तननो भरुसो नथी रे, चेतन तारा तननो भरुसो नथी रे; चंचळ जळ कल्लोल आवरदा, फोगट रह्या मथी रे. ॥चेतन०॥ जन्म्यो जे नर जगतमां, ते निश्चय मरनार; आशा उम्मर जेवडी. त-

षणानो नही पार ॥ तननो० ॥ छत्रपति लखपति गया, गया नृपति कै लाख, जरा फुके जन फाटता वाळी कीधा राख ॥तननो०॥ समा समा परिजन करे रावण सम अभिमान, नामदार नर वही गया, गम ठर्या शमशान ॥तननो०॥ परिगृहना आरंभथी, कर्या कुकर्म अपार, पापे पैसा मेळवी, थयो श्रष्ट साहुकार ॥तननो०॥ लोक भणे लखपति थयो पण शु पाम्यो सेठ तुज साथे शु आवशे, त पाग नागे सेठ ॥तननो०॥ निज हाथे जे वावरे, त पोतानु थाय पछी वधारो जे वधे, मालीक ओर गणाय ॥तननो०॥ मरपुडो माखी रचे, दान न दीधु पान लुंटनारे लुंटी गयो, घणो पग खोया प्राण ॥तनना ॥ हनो अवसर छे हाथमां, कर शुभ सुकृत काम परमार्थ प्रीते करी, करो अमर निज नाम ॥तनना ॥ भर नारकना भवनमा, भजव्या विरविर वप गय रक मग पशु बन्यो, लह्यो न तत्व

प्रवेश. ।तननो०। आतम अर्पो निर्मळो, प्रभु चरणे चित्त लाय; ताप मरे जीन जापथी, सकळ महोदय थाय. ।।तननो०।।

॥ स्तवन ॥

झीझोटी—भोजा भगतना चाबखानी देशी.

सुखो गाडी देखी मलकावे, उमर तारी रेलतणी परे जावे, संसार रुपी गाडी बनावी, राग द्वेष दो पाटा; देह डबाने पल पल पैडां, तेम फरे आत्रखाना आंटा रे. ।।सुखो०।।१।। करम अंजीनमां कषाय अग्नि, विष वायु मांहे भरीयुं; त्रष्णानुं भुंगळुं आगळ करीयुं, त्यारे गति मांहे फरीयुं रे. ।।सुखो०।।२।। प्रेम रुपी आंकडा वळगाडया डबे डबा जोडया भाइ; पूरव भवनी खरची लइने, चेतन बेसारु बेठा मांही रे. ।।सुखो०।।३।। कोइए टीकीट लीधी नर्क तीर्यंचनी, कोइए लीधी मनुष्य देव; कोइए टीकीट लीधी सिद्ध गतिनी, पाम्या अमृत मेवा रे. ।।सुखो०।।४।। घडी घडी घडीयाळो वागे.

नीसिदिन एम वही जावे, वागे सीटीने उपडे गाडी आडा अवळा माइल आवे रे ॥ मुरखो०॥५॥ आयुष्य रुपी आव्यु स्टेशन, हंसलो ते हालहालु थाय पाप भरी पाकीट लइ जातां, काळ कोटवाळ त्यां आवेरे ॥मु०॥६॥ काळी नरकमां जमराय पासे, जइने गोण्यो नत्काळे आरंभ करीने आव्यो परोणो तेने, कुमीरे पाकमां घालोरे ॥मु०॥७॥ लाख चोराशी जीवा योनीमा जीवडो ते फरी फरी आवे, सत्गुरु शोख ज धर्म आराधे नो पामे मुक्ति दुवारे ॥मु ॥८॥ गने अढारमें ठामीना वर्षे, आतम ध्यान लगाइ गोपाळ गुरुनी पुण्य पसायथी मोहने आगगाडी गाइ रे ॥मु० ॥९॥

॥ चेतनवणीरुप चासवो ॥ ॥ राग भैरवी ॥

भूल्यो शु भाय पयारी, पडवु छे पाय पयारी ॥ए टेक । भारे भुवन चणाव्या उंचां, अगणित गोख अगरी आगानो नदी भोमां छाप्यां, स्वच्छ सु

गंधी वारीरे ॥भूल्यो०॥ गादी तकीआ छत्र पलंगे, सूइ रह्या शणगारी; पवनतणा चाले छे पंखा, पाय तलांसे प्यारी रे. ॥भू०॥ चंदन पुष्प अरगजा अत्तर, शीतळ जळनी झारी; खाशां खानपाननी खांते, रोज करे तैयारीरे ॥भूल्यो०॥ भोगविलास विषे सुख सीमा, धन यौवनथी धारी; बून बगीमां प्रमदा साथे, खाय हवा परवारीरे. ॥भूल्यो०॥ बाग बगीचामां वहु रीझयो, नचवी नकटी नारी; दया धर्म के दान न दीधां, पुंजी गइ परवारीरे. ॥ भूल्यो०॥ पुत्र कलत्र मित्र ममताए, मारी मोह कटारी; दुःखद काम क्रोध लोभने, तुं समज्यो सुखकारीरे.॥भू०॥ ठाठ बधो अहींआं रही जाशे, साथ न आवे तारी; अंते ते सर्व मृगजल छे, खोटी मेल खुमारीरे. ॥भूल्यो०॥ शम दम साधन साध्य विवेके, कर संगति अति सारी; अरिहंत गुण अंतर संघरी ले, वशमी वाट विचारीरे. ॥भूल्यो०॥ त्रीजो भा. समाप्त.

भाग ३ जो

॥नाटकना रागनां गायनो ॥

॥ गायन १ लु ॥

मुघड मन उमंग अतीसे छाइ छे—ए राग

भवीक जन उमग अतीशय लावीने, श्री जीनमदीर अदर फरता फररररररर फररररररर रुम-क झुमक रमना रमीला, छुमक छुमक घुमता छबी-ला सननननननन शोर मचावे, श्री चिंतामणी पार्श्व रीझावे, भवदु ख दळदर दुर हठावे, गावे व जा ्र तान मान, धीरकट ताना तननन धीरकट तीग्त ट धा धा धा ॥भवी०॥

गायन २ जु

मधुरी बीरनी रागीनी—ए राग

आवो आज अगमां उमंग रंग भरी, गुण गा वा जीनजीना (२) स्तवन उचरी ॥आवो०॥ विविध पाप त्रिविध ताप सतत दूर करे, न्यायि न्यायि सु

खदाइ इश ए खरे; भाग्यशाळी भावी 'नान' पापने
हरे, जैनबाळ मंडळी आ वंदती फरी ॥अ.वो०॥

रीखवदेवनुं गायन ३ जुं.

अमन चमन नमन नमन नमन साथ नोकरी–ए राग

वंदन वंदन वंदन वंदन, वंदन करुं आपने,
रीखव दादा दील धारी, वंदन करुं आपने. ॥रीख.॥
हरखीशे हुं गुण गाउ, चरण कमळ चित्त लावुं:
मोह मद माया तजी, टळवा कुतापने ॥रीखभ०॥
छुमक छुमक छुमक नाचुं, झुमक झुमक झांझ संग
तननन सतार तार; ठुमक मारी थापने. ॥रीखभ०॥
दादा रे'म राखी आप, कापो ताप पाप अमाप; ने-
हथी नमे छे 'नान' जपी नित्य जापने. ॥रीखभ०॥

सुपार्श्वनाथनुं गायन ४ थुं.

बरवो–यथा छोरे पती—ए देशी.

थयो छे रे अम आगळ दीवस जीन दरशन-
थी आजे, प्रभुना दरशनथी आजे; ससम देव सु-

पार्श्वजी तारी, मुरती मोहनवेल, जयवता, अरिहं-
ता, भगवता, निरखंता, अति आनद उलसित तन
मन धन घही, घन पळआछाजे ॥थयो०॥ नाथ
नीरंजन खजन अंजन भव दुःख मंजन रुप, श्री
शान्ति, सुखशान्ति, गुण खान्ती, टळे भ्रान्ती, आ
तम गुण नीरमळ जळकंत भवी, भव भ्रमणा भाजे
॥थयो०॥ पंचम काळे पामर प्राणी, जीनवाणीथी
विमुख, सुग गाने, ध्याने ध्याने, मनमाने, ताताने
मंहळ महावीर कहे लहे क्षय करी, कर्म घर्म राजे

विमळनाथनु गायन ५ मु

पीलु-पनावती म ता नीर मर्योरे थारो मेनमे-ए देशी

विमळ जिन सेवे विमळ गति मति थायरे,
विमळ जिन जोता दुरगति दुर पळाय रे ॥विमळ॥
सेवो सेवो सौ को कहे छे, सेवा मेद वखाणे, द्रव्य
भावथी सेवे तेने जनम मरण मिट जायरे ॥वि०॥
मनहर सुरन सुरपति नरपति, हरखे दरीशण पामी,

द्रव्य भाव दरिशन अनुभवमय, त्रिजे भव सिद्ध ताय रे. ॥ विमळ० ॥ मन वच काया स्थिर करी ध्यावे, ज्ञान क्रिया मन भावे; मंगळमय टोकरसिंह निश्चे शिवरमणी पद पाय रे ॥ विमळ० ॥

शान्तीनाथनुं गायन ६ ठुं.

हीरा वेश्याना यारी. उभा अटारी–ए राग

श्री शांती तुमारी, छे बलीहारी, जग विषे जिनराज. पुरो आशा अमारी दइ सुखवारी, छे बलीहारी ।जग.। कुसुम वासित आसन सुंदर, धुप धुपादिनी धुम; उडी रही अलबेला स्वामी, नाचुं छनक छुम; भाव अंतर धारी, ज्ञान सुधारो, छे बलीहारी. ।जग.। रोग शोक वियोग विदारी, देजो दरशन दान; गाजता गुहीर मृदंग साथे, नित्य लगावुं तान; प्रभु भक्तिवधारी, जय जयकारी, छे बलीहारी. ।जग। मुगट मंडळ काने कुंडळ, झमके झाक झमाळ; शान्ती संघमां शान्तीफेलावी, करजो मंगळमाळ: मागे 'नान'

विचारी, विनय धारी, छे बलिहारी ॥ जग ॥

अरनाथनु गायन ७ मुं

पीछु—मोषनना रंगमां छके—ए देशी

आ अरजी अर जीनवरजी ।टेक। अम तारो गरीब नीवाज बीरुद तुमराज सहायता करजी ।आ अरजी । चार गतिमां लाख चोर्यासी, योनी दु खनी खाण, काळ अनादी भव अटवीमां, भ्रमण कर्युं भगवान महायता करजी ।आ अरजी । काम क्रोध मद मोह मानथी छोडावो जगनाथ, पामर प्राणी करु प्रार्थना ग्रहो सेवकनो हाथ महायता करजी ॥ आ अरजी । अनन बळी प ग अबळ थयो छु, कर्म विपे कीरतार महावीर मडळ मडळ मागे, प्रभु पद तुज आधार महायता करजी ॥ आ अरजी ॥

मलीनाथनु गायन ८ मुं

[illegible]

पुण्य भाग्ये मळ्या छो मलीनाथ देवा, करु हु

नीत्य शेवा, आपो मने मोक्ष मेवा, आपो मने मोक्ष मेवा, आपो मने मोक्ष मेवा. जय, जय, जय, जय.। जुवो तख्त बेठा छो जाणे जोत जेवा, मागुं हुं शरणे रहेवा, करमना दंड देवा, करमना दंड देवा, करमना दंड देवा. ।।जय, जय, जय, जय.।। आवो गावो बजावो बंधु नृत्य करी, तारी ल्यो प्रेमे करी दहाडो नही आवे फरी, दहाडो नही आवे फरी, दहाडो नही आवे फरी. ।। जय. ।।

मल्लीनाथनुं गायन ९ मुं,

निर्बळ शत्रु शबळ राज्यपर—ए राग.

मल्ली जीणंदा, छो सुखकंदा, कष्ठ अमारां कापोने; महेर करी महाराज अमोने स्हाय तमारी आपोने. छोजी अती दयावान, प्रभु भारी कृपावान, (३) नथी नथी नथी कोइ आपनी समान. हरनीशे होंश धारी, धरु तम ध्यान-छोजी, ।।मल्ली।। हुंतो केसर चंदने करुं पुजा धरी प्रीत, (२) असार

संसारमांथी काढी नांखी चित्त, नानो नेह धरी नीत्य, गाय आप गीत हुंतो ॥मल्ली०॥

नेमनाथनुं गायन १० मु,

गरबो—ए मायें मडुकी छऽ मार्ते—ए देशी

ए नेम गये गिरनार, प्यारा प्रीतम प्यारी करे रे पोकार ॥ए०॥ आठ भवनी प्रीत तमारी, एक पलमां ते नीवारी, छोड गये गीरनार ॥ए०॥ शक्ति तेज पति संगे, नेम राजुल राग रगे; मंगळ मुक्ति मोझार ॥ए०॥

पार्श्वनाथनुं गायन ११ मुं

मराट—मने सहाय करशे मोरारीरे—ए देसी.

प्रभु पारस परम उपकारीरे, तमे सेवो सकल नर नारी, बळता इतारी दया दिल धारी, नाग नागणी भयथी उगारी ॥प्रभु०॥ नवकार मत्र पवित्र कर्या, सुर लोक मळ्या सुखकारी, शांतमुद्रा मोहनगारी. सरनपर जाउ वारी ॥प्रभु०॥

महावीर स्वामीनुं गायन १२ मुं.

बरवो—जपती प्रीतमनी जपमाळ—ए देशी.

मनहर महावीर गुण मणी माळ, मुर्त्ति मोहनवेली. ॥टेक.॥ वरीआ शीवरमणी व्हेली आहा अलबेली, पाम्या परमात्म पदवी अम पहेली ।मन०। संसारी सुख अनुभव्यां, नाथ अपारी साथ; करी उतावळ एकलां, केम तर्या भवपार. अमने मनमोहन मेली खेल तुं खेली, पाम्या परमात्म पदवी अम पहेली. ॥मनहर०॥ अंतर निरंतर सदा, जाप जपुं जीनराज; चरण कमळनी चाकरी, अनुचर मागे आज, करीये कृपाळु द्रष्टि प्रेम भरेली, पाम्या परमात्म पदवी अम पहेली, ॥मनहर०॥ दर्शन थतां भव दव विषे. उगारो अरिहंत; करजोडी विनति करुं, आपो सुख अनंत: शिवसुत केशवना वेली पापने ठेली, पाम्या परमातम पदवी अम पहेली.

॥ गरबो ॥

कोयलडी हुज मीठडी–ए राग

नेम नगीना नाथजी, नव तरसावो नार,
व्हाला व्हेला आवीने, इस्त ग्रहो धरी प्यार जोती
वात तम माटे बनी, बहु बावरी रे लोल, समुद
विजय तणा पुत्र छो, मातु मीवा देवी लोल, जा
दवकुळ मली भान, तम माटे बनी बहु० अरजे
सुणी अक्या तणी, जबरी लाव्या जान, कर्या पो-
कार पशुए मली, सुण्यो प्रभुजीए कान छोडी
मने छेल छबीला, क्यां चाल्यां छोडावु पशुडांरे
लोल, प्रीतम पाछ पधारो घेरे, पडावो न आंसुडां
रे लोल आठ भवनी प्रीतडी, पलमां टुटी न जाय,
नवमे भव छोडु नहीं, ळळी ळळी लागुं पाय रहे
तु नथी दील आनंज मारु, स्वामी वीना गभरावे,
रोशन प्यार इच्छे छे दारा, मळवा आप संग

आवे; सुणो नेम सुणो मारा चीत्तडाने चोरी, मने क्यां विसारी, मुज मन वसीयाजो, संजमना रसीयाजी. दंपति तो शीव वरीआ, रामचंद रंगे मळीया; जोती वाट तम माटे, बनी बहु बावरी रे लोल.

॥ गरबो ॥

॥ गाजे गगन गररर—ए राग ॥

फरके ध्वजा जो फररर ध्वजा जो फररर, जीन मंदीरपर फररर. वागे घंट जो घननन घंट जो घननन, जीन मंदीरमां धननन. भावे भावी जाय सररर, बहु खुंशी थाय खररर. ॥फरके॥ नीस्सही नस्सही उच्चरतां, प्रथम गभारे जाय; जोइ छबी जीनराजनी, एनां पातिक दुर पळाय रे. ॥जीवडा॥ सत्य कथन आ कहीए, केम रहीएरे मुर्खाइमां रे; जीवडा सत्य कथन आ कहीए, भव भ्रमणामां भटकतां; तारो नाव्यो पार, तेथी चेती चीत्तमां. चटपट चालो रे "न्हाना"ना नाथने नीहाळवाने ...

ताळ्ना श्रमे, जैन वाळ्को रमे, जोतां स्वामी संभव जीन, स्वामी संभव जीन, पामी लइए सुख सररर, सुख सररर सुख सररर ।।फरके ।।

।। गरबो ।।

पाणी भरवा हु गइती रे,—ए राग

आयो उत्तम दहाडो रे, पजुसणनो व्हाली; वाचे साधु वखाणो रे, घरमाधारे चाली आव्यो ।। भव तरवा सर्वे सुणे, जोने राखी ध्यान [२] शास्त्र वचन श्रद्धा धरे, नकी थाय कल्याण एवुं भाखी गया छे रे, वीर जीन जयकारी, [२] तेम तारी गया छे रे, घणां नरने नारी ।। आव्यो ।। छठ्ठ अठ्ठम करता थकां, वृत्तिओ वश थाय (२) तो तेने नडशे नहीं, पाप सदको स्याय ।। सुखे नाव सम्मारी र ... भवजळ तारी (२) 'नान' वाणी आ मारी रे सदा छे सुखकारी ।।आव्यो ।।

॥ गरबो ॥

पुनम चांदनी शी खीली—ए राह.

रसीक रास आज रचशु आणंद अहीं रे, हेते हळी मळी सकळ समाज, महावीर मंदीरे मजेथी ताळी आपतां रे.॥टेक.॥ भला भव तरवा मन उमंग छे रे, माटे सजी आज सुंदरी शणगार ॥ महावीर॥ भक्ति माळा भावथी; धारे नर ने नार; सुख शान्ती पामे सदा, वरते जय जयकार अती उमंगे प्रभुना गुण गावतां रे, सदा सुखी सुखी सुखीआ थनार ॥ महावीर.॥ पुन्य प्रतापे पामशो: मुक्तिमाळा यार; जंजाळी आ जग महीं, 'नान' नथी कांइ सार. तेथी चेती ले चतुर चीत प्राणीआ रे, निश्चे नवरंग अंग मळनार ॥ महावीर.॥ कंचन काया कामनी, कंइ नहीं आवे काम; मुकी मनडा चालवुं, ठरी न रहेवुं ठाम. त्यारे मारुं तारुं करीने शुं स्थापवुं रे, साथे साचुं एक "अरिहंत"

नाम ॥महावीर॥ मन मरकट ने मानवी, मद म-
दीरा पाय, कहो गती क्या तेहनी, उत्तम अरेरे
थाय जोता दया छुटे सज्जन दातारने रे, तेथी
जप मन "जीनराज" नाम ॥महावीर॥

॥ गरबो ॥

रासडो–पीलु बरवा ताल, हींच पछी दीपचंदी

चालो चालो चतुर नर आज, जीन मुख जो
वाने, नमुं तारण तरण झहाज, भव दु ख खोवाने,
जपी जाप्र सदा जीनराज, अघमल धोवाने, ए क-
रीए नीरमळ काज, शीववधु मोहवाने, विधि सहि
त स्वामी सेवीए सदा मागीए छे मंगळ महाराज
रे, अमने ममार सिंधु तान तारीए, आशरो
अमोने प्रभु एक आपनो, करीए सर्वज्ञ सुपसाय
रे ॥ अमने ममार० ॥ मृगमद केसर चंदन चोळी,
अगरबर घनमारने घोळी, पुजे महावीरजीन टोळी,
तन मन वचन सुधारी जाबुल फुल अमुल्य चढा-

वे, शीवसुत केशव शीष नमावे; सुखकर सेवा ब-
जावे, तन मन वचन सुधारी. ॥चालो॥

॥ पद १ ॥

बेहेर बेहेर नहीं आवे, हो अवसर बेहेर बे-
हेर नहीं आवे ॥टेक॥ ज्युं जाणे त्युं करणे भलाइ,
जनम जनम सुख पावे ॥अवसर०।१। तन धन जो-
बन सबही जुठा, प्राण पलकमें जावे ॥अवसर०।२।
तन छुटे धन कोण कामको, कायकु कृपण कहावे
॥अवसर०।३। जाके दिलमें साच बसतहे, त्याकु जुठ
न भावे ॥अवसर।४। आनंदघन प्रभु चलत पंथमें
समरी समरी गुण गावे ॥अवसर०।५।

॥ पद २ ॥

बलिहारी जाउं वारी, महावीर तोरी समवस-
रणकी ॥बलिहारी०॥ आंकणी॥ त्रण गढ उपर तखत
बिराजे, बेठी छे परखदा वारी ॥महावीर०।१। वाणी

जोजन सहु कोइ सांभळे, तार्यां छे नर ने नारी॥ महा०॥२॥ आनदघन प्रभु एणीपेरे बोले, आवा ते गमननी वारी ॥महा०॥३॥

॥ पद ३-॥

हारे प्रभु भज ले मेरा दिल राजी ॥आकणी॥ आठ पोहोरकी चोसठ घडीयां, दो घडीया जिन साजी रे ॥हारे॥१॥ दान पुन्य कछु कर्म कर ले, मोह मायाकु त्यागी रे ॥हारे०॥२॥ आनंदघ कहे समज समज ले, आखर खोवेगा बाजीरे ।३।

॥ पद ४ ॥

कुमकुमने पगले, पधारो राज, कुमकुमने पगले ॥ आंकणी ॥ समार छोडी सजम आदरवा, दान दोधा ढगले ॥पधारो०॥१॥ सेवीका देवी शेहेम पुरुषसें, प्रभु बेसी फरो सुखळे ॥पधारो०॥२॥ वन जइ प्रभु दीक्षा लीनी, उपजे ज्ञान चोथुं इगले ॥पधारो० ॥३॥ करम खपावी केवळ लीधुं, मोक्षे

पहोता तेतो एक मजछे ॥पधारो०॥४॥ नथु कल्या-
ण कहे चेतनने, तुं तो एवा प्रभु भजले ॥प० ।५।

॥ पद ५ ॥

समेतशिखर चालो जइए मोरी सजनी ॥स-
मेत०॥टेक॥ देश देशके जात्राए आवे, अतिसुख
अतिसुख चहीए मोरी सजनी ॥समेत०॥१॥ वीशे
टुंके वीस जिनेश्वर, वंदीने पावन थइए मोरी स-
जनी ॥समेत०॥२॥ मेन वच काया प्रदक्षणा दे कर
मुक्ति पदम पद ल्हीए मोरी सजनी ॥३॥

॥ पद ६ ॥

पंथीडा पंथ चलेगो, प्रभु भजले दीन चार॥
पंथीडा०॥ क्या ले आया, कया ले जासे, पाप पुन्य
दोनुं लार ॥पंथीडा०॥ बालपणु तें तो खेल गुमा-
यो, योवन माया जाळ ॥पंथीडा०॥ बुढापो आयो
धर्म न पायो. पीछे करत पोकार ॥पंथी०॥

माया जुठी काया, जुठो सब परिवार ॥पथी०॥ दया मया कर पास आवंता, अबतो तेरो आधार ॥पं०॥

पद ७

अमे तो आज तमारा, बे दीननां मेमान, सफळ करो आ सहज समागम, सुखनु एज निदान ॥अमे०॥१॥ आव्या जेम जशु ते रीत, सर्व एम ममान, पाछा कोइ दिने नहि मळीए, क्यां करशो सन्मान ॥अमे०॥२॥ साचवजो संबध परस्पर धर्मे राखी ध्यान, संपी सदगुण लेजो देजो, दूर करी अभिमान ॥अमे०॥३॥ लेश नथी अमने अंतरमां मान अने अपमान, होय कशी कडवाश अमारी तो प्रिये करजो पान ॥अमे०॥४॥

पद ८

सिध्ध स्वरुपी सदा पद तेरो, तु गुरस का भुले रे ॥टेक॥ व्याज नफो पल्ले नहीं बाण्यो, सामी लगाइ मुले रे ॥सिद्ध०॥१॥ नरक निगोद

कुमतका शिरपर, आप बन्यो हे दुले रे ॥ सिद्ध० ॥२॥ सब संपतका सुख देखकर, चेतन मनमें फुले रे सिद्ध.॥३॥ जिनदास तें दुनिया मांही, जन्म लीयो सब धुळे रे सिद्ध०॥४॥

पद ९.

भुजंगी.

करो मोजडी आ त्वचानी रुपाळी, प्रभो ! स्नायुने वापरो दोरी जाणी; वळी ओष्टपर आप स्वच्छंद चालो. अने विरहथी दु खीने सुख आपो; प्रभु आपना चरणनो दास हुं छुं. स्वीकारो विभु दासनो दास हुं छुं.

आ माळामांना दोरानी माफक में मारुं माथुं अनेक मणकाओ (संकट) मांथी कहाडयुं छे त्यारेज हुं म्हने-आत्माने ओळखी शक्यो अने त्यांज शांत थइ बेठो छुं,

साखी

माळा तो मनकी भली, ओर काष्टका भार,
माळा वीचारी क्या करे, फेरवनार गमार

थोयो

मस्तेश्वर पासजो पुजीए, नरभवनो लाहो लीजीए, मनवंछित पूरण सुरतरु, जय माता सुत अलवेसरु ॥१॥ दोय राता जिनवर अति भला, दोय धोळा जिनवर गुण नीला, दोय लीला दोय मामळ कह्या सोळ जिन कवनवर्ण लह्या ॥२॥ आगम ते जिनवरे भाखिओ, गणधर ते हइडे राखीए तेहनो रस जेणे चाखीओ, ते हुवो शिवसुख साखीओ ॥३॥ धरणोधर राय पद्मावती, प्रभु पार्श्वनणा गुण गावती सहु सघनां सकट चुरती, नय विमळना वछित पूरती ॥४॥

चिंतामण जिना चूरसे आदेसर आशा पूरशे,
शांतीनाथनी सेवा जे करे, जे जोइए ते आवी मळे १

बीजनी थोय.

दिन सकळ मनोहर, बीज दिवस सुविशेष;
राय राणा प्रणमे, चंद्रतणी जिहां रेख.
तिहां चंद्र विमाने, शाश्वता जिनवर जेह;
हुं बीज तणे दिन, प्रणमुं आणी नेह.

॥ पांचमनी थोय ॥

श्रावण सुदी दिन पंचमीए, जनम्या नेम जिणंदते; श्यामवरण तणु शोभतुए, मुख शारदको चंदतो.सहस वरस प्रभु आवखुए,ब्रह्मचारी भगवंततो अष्ट कर्म हेले हणीए, पोहोच्या मुगति महंततो.

॥ आठमनी थोय. ॥

मंगळ आठ करी जस आगळ, माव धरी सुरराजजी; आठ जातिना कळस भरीने, नवरावे जिनराजजी. विर जिनेश्वर जन्म महोच्छव, करतां शिवसुख साधेजी; आठमनो तप करतां अमघेर, मंगळ कमला वाधेजी

॥ एकादशीनी थोय ॥

एकादशी अति रुअडी, गोविंद पूछे नेम; कोण कारण ए परव मोटु, कहोने मुजशु तेम जिनवर कल्याण अति घणा, एकसोने पंचास, तेणे कारण ए पर्व मोटुं, करो मौन उपवास

॥ सिद्धाचळनी थोयो ॥

श्री शेत्रुंजो तिरथ सारो, गिरिवरमां जेम मेरु उद्धारो, अकोर रामा पाम, मंत्रमाही नवकारज जाणु, तारामां जेम चंद्र वखाणुं, जळधर जळमां जाणु पंखीमा उत्तम जेम हंश, कुळमांही जेम रिखवनो वंश, नाभिनणो ए अंश, खेमावंतमां श्री अरिहंत, तपसुरामां महा मुनिवंत, शेत्रुंजे गया गुणवंत ॥ १ ॥

पुंडरगिरि महिमा, आगममां परसिद्ध, विमळाचळ भेटी, लहीए अविचळ रिद्ध, पंचम गति

पोहोच्या, मुनिवर कोडाकोड, एणे तिरथे आवी, कर्म विपाक छोड.

आदि जिनवर राया, जास सोवन्न काया, मरुदेवी माया, धोरी लंछन पाया; जगत स्थिति निपाया; शुद्ध चारित्र पाया, केवळसिरि राया, मोक्षनगरे सिधाया.

॥ श्री सीमंदिर स्वामीनी थोयो, ॥

श्री सीमंधर जिनवर, सुखकर साहेब देव; अरिहंत सकळनी, भाव धरी करुं सेव; सकळ आगम पारक, गुणधर भाखित वाण; जयवंती आणा, ज्ञान विमळ गुणी खांण.

॥ पार्श्वनाथनी थोय. ॥

पास जीणंदा, वामानंदा, जब गरभे फळी; सुपनां देखे अर्थ विशेखे, कहे मघवा मळी; जिनवर जाया सुर हुंलराया, हुआ रमणी प्रिये, नेमि राजी चित्त विराजी, विलोकित व्रत लीए. ॥

श्री मल्लिनाथनी थोय

मल्लिनाथ मुखचंद निहाळुं, अरिहा प्रणमी पातक टाळु, ज्ञानानद विमल पुरसर, प्ररण प्रिया शुभ वीर कुवेर.

अष्टापदे श्री आदि जिनवर, वीर पावापुरी व रु, वासुपूज्य चपानयर सिद्धा, नेम रेवागिरि वरु; समेत शिखरे वीस जिनवर, मोक्ष पोहोत्या मुनिवरु, चोवीश जिनवर नित्य वदु, समय संघ सुहंकरुं ।१।

॥ क्रोधनी सज्झाय ॥

कडवा फळ छे क्रोधनां, ज्ञानी एम बोले ॥ रीस तणो रस जाणीए, हळाहळ तोले ॥ कडवा० ॥ ॥१॥ क्रोध क्रोड पूरवतणुं, संजम फळ जाय ॥ क्रोधसहित तप जे करे, तेनो लेखे न थाय ॥कडवां०॥ ॥२॥ साधु घणो तपीयो हतो, धरतो मन वैराग ॥ शिष्यना क्रोधथकी थयो, चडकोशीयो नाग। कडवा

॥३॥ आग उठे जे घर थकी, ते पहेलुं घर बाळे ॥ जळनो जोग जो नवि मळे, तो पासेनुं प्रजाळे ॥ ॥कडवां०॥४॥ क्रोधतणी गति एहवी, कहे केवळ-नाणी ॥ हाण करे जेह हेतनी, जाळवजो प्राणी ॥ ॥कडवां०॥५॥ उदयरत्न कहे क्रोधने, काढजो गळे साइ ॥ काया करजो निर्मळी, उपशम रस नाइ ॥ कडवां फळ छे क्रोधनां ॥ ६ ॥ इति ॥

माननी सझाय,

रे जीव मान न कीजीए, माने विनय न आवे रे; विनय विना विद्या नहीं, तो केम समक्ति पावे रे; ॥ रेजीव० ॥१॥ समक्ति विण चारित्र नहीं, चारित्र विण नहीं मुक्तिरे, मुकित विना सुख शा-शाश्वतां, केम लहिये युक्तिरे, ॥ रे जीव० ॥२॥ वि-नय वडो संसारमां, गुणमां अधिकारीरे गर्वे गुण जाये गळी. चित्त जुओ विचारीरे ॥ रे जीव०॥३॥

मान कर्यु जो रावणे तेतो रामे मार्योरे ॥ दुर्यो
घन गर्वे करी, अंते सवि हार्यो रे ॥ रे जीव०॥४॥
सूका लाकडां सारिखो, दु खदायी ए खोटो रे ॥
उदयरत्न कहे मानने, देशो देशवटो रे ॥ रे जीव
मान न कीजीए ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ मायानी सज्झाय ॥

समकितनु बीज जाणीएजी, सत्य वचन सा-
क्षात साचामां समकित वसेजी, कुडामां मिथ्यात्वरे
प्राणी मकरो माया लगार ॥१॥ मुख मीठो जुठो
मनेजी, कुडकपटनोरे कोट जीमे तो जीजी करे
जी, चित्त माहे ताके चोट्रे ॥ प्राणी० ॥२॥ आप
गरजे आघो पडेजी पण न धरे विश्वास, मेल न
छांडे मन तणोजी, ए मायाना पासरे ॥प्राणी०॥३॥ जे
हशुं मांडे प्रीतडीजी, तेहशुं रहे प्रतिकूळ, मन नवि
मुके आमळोजी ए मायानु मुळरे ॥ प्राणी०॥४॥ तप

कीधुं माया करीजी, मित्रशुं राख्योरे भेद; मल्लि जिनेश्वर जाणजोजी, तो पाम्या स्त्री वेदरे ।प्राणी.। ॥५॥ उदय रत्न कहे सांभळो जी, मेलो मायानी बुद्ध मुक्तिपुरी जावा तणोजी, ए मारग छे शुद्ध-रे ॥प्राणी०॥६॥ इति.

॥ लोभनी सझाय ॥

लोभ न करीये प्राणीयारे, लोभ बुरो संसार; लोभ समो जगमां नहीं रे, दुर्गतिनो दातार; भाविकजन. लोभ बुरोरे संसार करजो तुमे निरधार भविकजन. जीभ पामो भवपार ॥भ० लोभ० ॥१॥ अति लोभे लक्ष्मीपतिरे, सागर नामे शेठ; पुर पयोनिधिमां पडयोरे, जइ बेठा तस हेठ ॥भ० लोभ०॥२॥ सोवनमृगना लोभथीरे, दशरथ सुत श्रीराम सीता नारी गुमावीनेरे, भमीयो ठामोठाम ॥भ०लोभ०॥३॥ दसमा गुणठाणा लगीरे लोभत-

णु छे जोर शिवपुर जातां जीवनेरे, एहज मोटो चोर ॥म०लोम०॥४॥ क्रोध मान माया लोभथी रे, दुर्गति पामे जीव, परवश पडीयो बापडोरे अ निश पाडे रीव ॥म०लोम०॥५॥ परिग्रहना परि हारथीरे, लहिये शिवसुख सार देवदानव नरपति थइरे, जाशे मुक्ति मोझार ॥म०लोम०॥६॥ माव सागर पंडित मणेरे, वीरसागर बुध शिष्य लोम तणे त्यागे करीरे, पहोंचे सयल जगीश भविक-जन ॥लोभ॥७॥

॥ जोबन अथीरनी सज्झाय ॥

जोबनीआनां मोजां फोजां, जाय नगारां दे तीरे, चडी घडी घडीआळा वाजे, तोहो न जागे तेथीर ॥जो०॥१॥ जरा राक्षसी जोर करे छे, फो लाने फजेती रे, आवी अवधे उसके नही, लखप-नीने लेनी रे ॥जो०॥२॥ माळे वेठा मोज करे छे.

खांते जोवे खेतीरे; जमरो भमरो ताणी लेशे, गो-
फण गोळा सेती रे. ॥जो०॥३॥ जिमराजाने शरणे
जाओ, जोरा लोको जेथी रे; दुनियामां दुजो दीसे
नही, आखर तरशो तेथी रे. ॥जो० ॥४॥ दंत प-
डयाने डोसो थयो, काज सर्युं नही केथी रे; उदय-
रत्न कहे आपे समजो, कहीए वातो केतीरे. ।५।

॥ आदिनाथनी लावणी ॥

श्री आदिनाथ निरवाणी नमुं एशे ध्यानी,
भव जीव तरणके काज बणाइ वाणी ॥ आंकणी ॥
तुम-नाभिराय कूलधारी बडे अवतारी, खुल रही
खळकमें खूब केसरकी क्यारी; तुम ममता मनकी
मारी आतमा तारी, तज दइ विपत विखयनकी
जानकर खारी; तुम करी मुगत पटराणी जगतमें
जाणी. ।।भव०।१। जांण्या सुरनर सुखराशी हुवा है
उदासी, जल गइ जवल जंजाळ जगतकी फांसी;

तुम जगतपति अविनाशी मुक्तिके वासी, तेरे द
रसनसें सब दु ख दुर गयो नाशी, प्रभु करी सफळ
जिंदगानी मेरे मन मानी ॥भव०॥२॥ वहे जोत
वत जिनराज जगतम वाजे, तेरे दरसण हे सुख
दाय सुधारे काजे, तेरी धुन गगनमें गाजे सुरपत
लाजे, गल गया गरब पाखड कामना भाजे, नाटक
नाचे इंद्राणी अधिक धुन आणी ॥भव०॥३॥ तेरी
महिमा कही न जावे पार नहि पावे, तेरे गांधर्व सु-
रगन सब छेरे गुण गावे, तेरे चरणोसे लपटावे स
रम लव लावे, नर नार हियाके माहे भगति तेरी
व्हावे तेरी तृष्णा सब वीर लाणी मुगतिकु थाणी
॥भव०॥४॥ मरुदेवा कुखका जाया अमर पद पाया,
छपन्न कुमरी नारी मीलि जस गाया, दुरगतको दु ख
मिटाया सफळ करी काया, जीनदास निरजन दे
ख शरण तब आया समकितकी सेज पीछाणी मळी
मोह थाणी ॥भव०॥५॥

॥ अजीतनाथनी लावणी ॥

श्री अजितनाथ महाराज. गरीब निवाज, जरुर जिनवरजी, शेवक शिर नामी तने उच्चारे अरजी. ए आंकणी. ॥१॥ कर माफी मारां वांक, रझलीओ रांक, अनंता भवमें; आव्यो छुं ताहरे शर्ण, बळी दुःखदवमें; क्रोधादिक धुता चार, खरेखर खार, लग्या मुज केडे; वळी पापी माहारो नाथ छेक छंजेडे; आ मुजरो मुज भगवान करुं गुणगान, ध्यानमां धरजी. ॥शेवक०॥२॥ में पुरण कर्यां छे पाप, सुणजो आप, कहुं कर जोडी, मुज भुंडामां भगवान भुल नहीं थोडी; जीवहिंसा अपरंपार. करी किरतार, हवे शुं करवुं, जुठुं बहु बोली, साचने शुं हरवुं; तुज खोळामां मुज शिश, जाण जगदीश, गमे ते करजी. ॥ शेवक० ॥३॥ में कर्या बहु कुकर्म, धर्यो नहीं धर्म, पुरण हुं पापी, अवळो थइ तहारी आण, मेंज उत्थापी; हुं मुरख निंद्या धणी, मुनिवर तणी,

तुम जगतपति अविनाशी मुक्तिके वासी, तेरे द
रसनसें सब दु ख दुर गयो नाशी, प्रभु करी सफळ
जिंदगानी मेरे मन मानी ॥मव०॥२॥ वड़े जोत
वत जिनराज जगतम वाजे, तेरे दरसण हे सुख
दाय सुधारे काजे, तेरी धुन गगनमें गाजे सुरपत
लाजे, गल गया गरव पाखंड कामना भाजे, नाटक
नाचे ईद्राणी अधिक धुन आणी ॥मव०॥३॥ तेरी
महिमा कही न जावे पार नहि पावे, तेरे गांधर्व सु-
रगत सव छेरे गुण गावे, तेरे चरणोसे लपटावे स
रम लव लावे, नर नार हियाके मांहे भगति तेरी
च्हावे, तेरी तृष्णा सव वीर लाणी मुगतिकु आणी
॥मव०॥४॥ मरुदेवा कुमका जाया अमर पद पाया,
छपन्न कुमरी नारी मीलि जस गाया, दुरगतको दुःख
विरलाया मफळ करी काया, जीनदास निरंजन दे
ख शरण तेरे आया, समकितकी सेज पीछाणी मळी
मोहे वाणी ॥मव०॥५॥

॥ अजीतनाथनी लावणी ॥

श्री अजितनाथ महाराज. गरीब निवाज, जरूर जिनवरजी, शेवक शिर नामी तने उच्चारे अरजी. ए आंकणी. ॥१॥ कर माफी मारां वांक, रझळीओ रांक, अनंता भवमें; आव्यो छुं ताहरे शर्ण, बळी दुःखदवमें; क्रोधादिक धुता चार, खरेखर खार, लग्या मुज केडे; वळी पापी माहारो नाथ छेक छंजेडे; आ मुजरो मुज भगवान करुं गुणगान, ध्यानमां धरजी. ॥शेवक०॥२॥ में पुरण कर्यां छे पाप, सुणजो आप, कहुं कर जोडी, मुज भुंडामां भगवान भुल नहीं थोडी; जीवहिंसा अपरंपार, करी किरतार, हवे शुं करवुं, जुठुं बहु बोली, सात्रने शुं हरवुं; तुज खोळामां मुज शिश, जाण जगदीश, गमे ते करजी. ॥ शेवक० ॥३॥ में कर्यां बहु कुकर्म, धर्यो नहीं धर्म, पुरण हुं पापी, अवळो थइ तहारी आण, मेंज उत्थापी; हुं मुरख निंद्या धणी, मुनिवर तणी,

करी हरखायो, परदारा देखी लवाड हुं ललचायो, किंकर कहे केशवलाल, आणीने वहाल, दु खने हरजी ॥ शैवक० ॥ ४ ॥

॥ शांतिनाथनी लवणी ॥

सुण शाति शांति दातार, जगत आधार, अ चळ जिनवरजी, अचळ जिनवरजी, किंकर शिर नामी तने सुणावे अरजी ॥ए आकणी ॥ कैवल्यपद जिन तुज नाम सुणी गुण धाम, हरख धरी मनमा, हरख धरी मनमां, आव्यो हुं तारे शरण भमी भव वनमां, क्रोधादिक वैरी चार दिये बहु मार, पडया मुज केडे, वळी अर्जित पुन्य कदवकने फंफेडे, मुज दु खवारनो अन, लावी भगवंत, तुम सम कर जी, तुज सम करजी ।किंकर०।१। मुज अवगुणने जिनराज माफ कर आज, कहु कर जोडी, कहुं कर जोडी, भव अकुपारथी तार कर्मने तोडी, में पुरण

कर्यां कुकर्म धर्यो नहीं धर्म, मर्त्य भव पामी, मर्त्य भव पामी,वळी अमर तणे अवतार थयोबहु कामी; हवे तुजविना जिननाथजोडु नहि हाथ, हरीने हरजी, हरीने हरजी. ॥ किंकर० ॥२॥ वासव सेवित भगवान करुं गुणगान, दर्श दो जिनजी, दर्श दो जिनजी, तुज दरिसणमां जगदीस, मुज मन लीनजी, तुम चरण जलजनी सेव आपजो देव, जगत उपगारी, जगत उपगारी, पद पंकज सेवी तुर्ण वरु शिवनारी, माणिक वंदे तुम पाय, विभु जिनराय, पापचय हरजी, पापचय हरजी.॥ किंक० ॥३॥

॥ केसरीआजीनी लावणी ॥

सुनीयोरे बाता सदाशीवजी, मत चढ जाना धुल देवा गढपति उनका बडा हे डंका, मत छेडो तुमे उन देवा; सगतारेपत चुडावत बोले, अमही नोकर इन हुका, हिंदुपतसे हाथ जोडकर, तोन म-

वनमें हे टिका ।।सुनियोरे०।१। सरग मरत पाताळ सुनीये, सुरिनर मुनिजन धावत हे इद्र चंद मुनि दरशन आवे, मनकी मोजा पावत हे ।।सुनीयोरे० ।२। गया राज दिन केसे आवे, निरधनीयाकुं धन देवे, वाज खीलावे सुदर लडका, सदा सुखी रहे तुम सेवे ।।सुनीयोरे ।३। तारे झाझ समुदर माहे, रोग निवारे भवभवका, भुप रगको रंग दियो हे चोरन वधन हरी देवा ।। सुनीयोरे० ।४। धुं धुं धुं धु धुंमा वाजे, देशो देश पर हे डंका, भाउ ताती-या युक्र बोले, मत क्तलावो धडवंका ।।सुनीयोरे० ।५। गणाजी कहे उमराव वजीरने, मानत नहीं अम ए वानां, नारी करणी तुं पावेगो, में नहीं आवुं तुम सार्था ।। सुनीयो० ।६। मुछ मरोडी चढे अभिमाने झेर भया हे नजरोमें, रीखभदास कहे साहेब सचा, देख तमासा फजरोमें ।।सुनीयोरे० ।। ७ ।।

॥ होरीओ, वसंत ॥

वसंत पंचमीने नउतम क्षेत्र, लगन लीयो नि-रधार ललना; सउ साजन मळी तोरण आये, पशुडे मांडयो पोकार. वसतर विवाह आदर्यो हो. ॥ १ ॥ लीला पीळा वांस रंगावो, चोरी चितरावो चार लल-ना; भावे ते देवता वेद भणे छे, मंगळ गावे सखी-यां चार. ॥वसंत०॥२॥ आठ भवनी हुं नारी तमारी, शो रे अमारो वांक ललना, भवो भवनी हुं दासी त-मारी, काळो छे कामणगारो. ॥वसंत०॥३॥ नेमजी हे-यामां क्रोधे भराणा, संसारमां नहीं सार ललना; रथ-वाळी नेम गीरनारे चाल्यां रोती रहे राजुल नार. ॥वसंत०॥ ४ ॥ राजुल चाल्यां संजम लेवा, जइ चडयां गढ गिरनार ललना; कर जोडी गौतम पाये लागु, साचो छे दीन दयाळ. ॥ वसंत ॥ ५ ॥

रंग मच्यो जिनद्वाररे, चालो खेलीए होरी. पासजीके दरबाररे. ॥ चालो० ॥ फागन के दि न

चाररे ॥ चालो० ॥ ए आकणी ॥ कनक कचोळी केसर घोळी, पुजो विविध प्रकाररे ॥ चालो ॥१॥ कृष्णागरको धुप घटत हे, परिमळ बहेके अपाररे ॥ चालो० ॥२॥ लाल गुलाल अबील उडावत, पा सजी के दरबाररे ।चालो ।३। भरी पीचकारी गुला लकी छीरको वामादेवी कुमाररे ॥चालो ॥ ४ ॥ ताल मृदंग वेण डफ बाजे, भेरी भुंगळ रणकाररे ।चालो ॥५॥ सब सखियन मिली बुवार सुनावत, गावत मगळ साररे ॥ चालो ॥६॥ रत्नसागर प्रभु *भावना भावे, मुखबोले जयजयकाररे ।चालो ।७।*

॥ गहूंली १ ली ॥

जीरे जिनवर वचन सोहं करूं, जीरे अवि चळ सासन वीररे, गुणवंता गिरुआ, वाणी मीठीरे माहावीर तणी जीरे पर्षदा बार मळी तिहां, जीरे अरथ प्रकाशो गुणगभीररे, गुणवंता गौतम, प्रश्न पुछेरे महावीर आगळे ।१। जीरे निगोद स्वरुप

मुजने कहो, जीरे केम ए जीवविचार रे; ।गु ।वा.। जीरे मधुर ध्वनिये जगगुरु कहे. जीरे करवा भविक उपकाररे. ।गु.।वा.। जीरे राज चौद लोक जाणिये, जीरे असंख्याता जोजन कोडाकोडीरे; ।गु. ।वा.। जीरे जोजन एक एमां लीजीये, जीरे लीजीय एक एकनो अंशरे ।गु० ।वा ।३। जीरे एक निगोदे जीव अनंत छे, जीरे पुदगल परमाणुआ अनंतरे; ।।गु.।।वा.।। जीरे एक प्रदेशे जाणीये, जीरे प्रदेशे वर्गणा अनंतरे. ।।गु.।।वा.।।४।। जीरे असंख्य गोळा संख्य छे, जीरे निगोद असंख्य गोळा शेषरे; ।गु ।वा.। जीरे परमाणुआ प्रत्ये गुण अनंत छे, जीरे वरण गंध रस फरसरे. ।।गु.।वा.।५। जीरे लोक सकलमय इम भर्यो, जीरे कहे गौतम धन्य तुम ज्ञानरे; ।।गु.।।वा.।। जीरे एवा गुरुनी आगळ गहुंअली, जीरे फतेशिखर अमृतशिवनी श्रेणीरे ।। गु. ।। वा. । ६ ।

॥ गहुंली २ जी ॥

सखी सरस्वति भगवति मातारे, काइ प्रण-
मीजे सुखशातारे, कांइ वचन सुधारस दाता, गुण-
वता मांभळो वीर वाणीरे कांइ मोक्षतणी निशाणी
। गु ॥१॥ ए आंकणी ॥ काइ चोवीसमा जिनराया
रे साथे चौदसहस मुनीरायारे जेहना सेवे सुरनर
पाया ॥गु ।सा०॥२॥ सखी चतुरंग फोजा साथरे,
सखि आया श्रेणिक नर नायरे, प्रभु वदीने हुआ स
नाथ ॥गु०॥मां०।३। बहु सखियो सयुत राणीरे,
आवी चेलणा गुण खाणीरे, एतो भामंडलमा उजा
णी ॥गु०॥सां ॥४॥ करे साथीयो मोहनवेलरे,
कांइ प्रभुने वधावे रग रेलरे, कांइ धोवा कर्मना
मेल ॥गु ॥मा ॥५॥ धारे पर्षदा निसुणे वाणीरे,
काइ अमृतरम सम जाणीरे, कांइ वरवा मुक्ति पट
राणी ॥ गु ॥ सा ॥ ६ ॥

॥ सात वार. ॥

आदिते अरिहंत अम घेर आवोरे, मारा श्याम सलुणा नेम दिलमां लावोरे. ॥ १ ॥ सोमे ते शुभ शणगार सजीए अंगेरे, मारा जुगजीवननी साथ रमीए रंगेरे ॥२॥ मंगळ शुभ दिन आज मंगळ चारुंरे, कांइ नवभव केरो स्नेह हुं संभारुंरे.।३। बुध घेर आवो नाथ बुद्धिना बळीआरे, प्रभु एक सेहेस ने आठ लक्षण भरिआ रे. ॥४॥ गुरु गिरवा गुणवंत शिवादेवीनारे, कांइ समुद्रविजय कुळचंद नेम नगीनारे. ॥५॥ शुक्र शेहेसावन चालो सजनी रे, मारे समय थयो प्रभात विती रजनीरे.। ६। शनिशर संजम लीध प्रीत वधारी रे, दोनुं पाम्या परमानंद नेम ने नारी रे. ॥७॥ सुखचंद कहे एम आशा फुळशेरे, जे निरमळ पाळे शीयळ भवजळ तरशेरे. ॥८॥ अमे नमीए नेमी जीणंद गढ गिरनाररे, राणी राजुल जुवे वाट साते वारेरे.

॥गरबी॥ अवधु सुता क्यां इस मठमें ए टेक इस मठका हे कवन भरोसा, पड जावे चटपटमें ॥ अवधु ॥१॥ जिनमें ताता छिनमें शीतळ रोग शोक वहु मठमे, ॥अवधु॥२॥ पानी किनारे मठका वासा, कवन विश्वास ए तटमें ॥ अवधु ॥ ३॥ सुतां सुतां काळ गमायो, अजहु न जाग्यो तुं घटमें ॥अवधु॥ ॥ ४ ॥ घटकी फेरी आटो खायो, खरची न बांधी वटमें ॥अवधु॥५॥ इतनी सुनी निधि चारित्र मिलकर, ज्ञानानंद आये घटमें ॥अवधु॥६॥

॥ महावीरस्वामीनु हालरीयुं ॥

छानो मोरा उच, छानो मोरा वीर, पछे तमारी दोरी ताणु महावीर कुवर झुळे पारणीए झुले टेक हीग्ना छे दोर, घुमे छे मोर कोयलडी सुर नारी ॥ महावीर ॥१॥ इंद्राणी आवे, हालण हुलण लावे वीरने हते करी हुलरावे ॥ महावीर ॥ २ ॥ सुदर वेहेनी आवे, आमुषण लावे, साजा रुडां

लावे; मोतीचुर भावे; वीरने हेते करी जमाडे. ॥महावीर.॥३॥ वीर म्होटा थाशे, निशाळे भणवा जाशे; एम त्रिसलामाता हरखाशे. ॥महावीर.॥४॥ नंदिवर्धन आवे, राणी रुडी लावे; वीरने हेते करी परणावे॥ महावीर.॥५॥ वीर म्होटा थाशे, जगतमां गवाशे; एम कांति विजय गुण गाशे.॥महावीर॥६॥

॥ आरती. ॥

जय जय आरती आदि जिनंदा. नाभीराया मारु देवीको नंदा, पेहेली आरती पुजा कीजे नरभव पामीने लाहो लीजे. ॥ जे. ॥१॥ दुसरी आरती दीन दयाळा, धुळेव नगरमां जग अजवाळ्या. ॥जे.॥२॥ तीसरी आरती त्रीभुवन देवा सुरीनर इंद्र करे तोरी सेवा. ॥जे.॥३॥ चोथी आरती चौगति चुरे, मनवंछीत फळ शीव सुख पूरे.॥ ॥ जे. ॥४॥ पंचमी आरती पुन्य उपाया, मूळचंद रीखव गुण गाया. ॥ जे. ॥ ५ ॥

॥ मंगळदीवो ॥

दीवो दीवो मंगलिक आरती उतारीने बहु चिरजीवो ।दी। सोहामणुं घेर पर्व दीवाळी अमर खेले अमरा बाळी ॥ दी ॥ दीपाळ भणे एणे कुळ अजुआळी, भावे भगते विघन निवारी ।।दी ॥ दीपाळ भणे एणे कळी काळे, आरती उतारी राजा कुमारपाळे ॥ दी ॥ अमघेर मंगलिक तमघेर मंगलिक, मगलिक चतुर्विध सघने होजो ॥दी॥

॥ ओच्छव ॥

ओच्छव रग वधामणां, प्रभु पासने नामे, कल्याण ओच्छव कीयो, चडते परीणामे सत वर्ष आयु जीवीने अक्षय सुख स्वामी, तुम पद सेवा भक्तिमां, नहीं राखु खामी, साचीरे भक्ते साहेबा, रीझो एक वेळा श्री शुभवीर होवे सदा, मन वं छीत मेळा

समाप्त